

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Sisè període

Sèrie P - Número 68

Dijous, 26 de gener de 2006

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 77

Í N D E X

Designació

de la delegació del Parlament a la Comissió Mixta Paritària Congrés dels Diputats - Parlament de Catalunya, que ha de formular una proposta conjunta de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 271-00016/07) (p. 3)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de l'article 27.1 del Reial decret legislatiu 1/1995, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors (tram. 271-00014/07) (p. 4)

Designació

dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei per a regular el permís de paternitat en els casos de naixement, adopció o acolliment (tram. 271-00015/07) (p. 4)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques socials (tram. 302-00155/07) (p. 4)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de justícia juvenil (tram. 302-00156/07) (p. 8)

Preguntes

al president de la Generalitat sobre la negociació de la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 317-00195/07) (p. 12)

al president de la Generalitat sobre l'opinió que té dels temes polítics d'aquesta setmana (tram. 317-00196/07) (p. 13)

al president de la Generalitat sobre l'opinió que té de l'estat de les negociacions per a l'aprovació de la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 317-00194/07) (p. 13)

al president de la Generalitat sobre la seva resposta en termes d'acció governamental a les preocupacions que li manifesten els alcaldes de Catalunya (tram. 317-00197/07) (p. 14)

al president de la Generalitat sobre la valoració que fa del desenllaç del procés d'aprovació de la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 317-00193/07) (p. 15)

al Consell Executiu sobre la situació actual de l'esvoranc del barri del Carmel, de Barcelona (tram. 310-00508/07) (p. 16)

→

al Consell Executiu sobre la valoració que fa de l'estimació del recurs del Govern de l'Estat amb relació a l'autorització de les obres del port esportiu de Premià de Mar (Maresme) (tram. 310-00509/07) (p. 17)

al Consell Executiu sobre el balanç que fa de la situació al barri del Carmel, de Barcelona, un any després de l'ensulsiada (tram. 310-00510/07) (p. 18)

al Consell Executiu sobre el funcionament dels centres integrals de treball, fruit de l'Acord estratègic per a la internacionalització de l'economia catalana (tram. 310-00513/07) (p. 19)

al Consell Executiu sobre la planificació de l'aeroport d'Alguaire (Segrià) (tram. 310-00514/07) (p. 20)

al Consell Executiu sobre la valoració que fa de la política de la Generalitat en matèria d'adquisició i elaboració de publicacions (tram. 310-00511/07) (p. 21)

al Consell Executiu sobre la valoració que fa de la política de comunicació de la Generalitat amb relació a la ciutadania de Catalunya (tram. 310-00512/07) (p. 22)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ NÚM. 77

La sessió s'obre a les dotze del migdia i nou minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major i el lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de Relacions Institucionals i Participació, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, la consellera d'Interior i el conseller d'Economia i Finances.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Designació de la delegació del Parlament a la Comissió Mixta Paritària Congrés dels Diputats - Parlament de Catalunya, que ha de formular una proposta conjunta de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 271-00016/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.

2. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de l'article 27.1 del Reial decret legislatiu 1/1995, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors (tram. 271-00014/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.

3. Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei per a regular el permís de paternitat en els casos de naixement, adopció o acolliment (tram. 271-00015/07). Grups parlamentaris. Designació dels diputats.

4. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques socials (tram. 302-00155/07). Sra. M. Dolors Montserrat i Culleré, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

5. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de justícia juvenil (tram. 302-00156/07). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

6. Preguntes amb resposta oral.

El president

Comença la sessió.

La llista de preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple és inclosa dins el dossier de la sessió, i d'acord amb l'article 133.3 del Reglament seran substanciades aquesta tarda a les quatre.

Designació de la delegació del Parlament a la Comissió Mixta Paritària Congrés dels Diputats - Parlament de Catalunya, que ha de formular una proposta conjunta de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 271-00016/07)

Com que el primer punt de l'ordre del dia implica votació, cridarem a votació.

(Pausa.)

El primer punt de l'ordre del dia és la designació de la delegació del Parlament a la Comissió Mixta Paritària Congrés dels Diputats - Parlament de Catalunya, que ha de formular una proposta conjunta de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

La secretària primera fa la lectura dels noms dels diputats proposats pels grups parlamentaris per formar part de la Comissió Mixta Paritària. Té la paraula.

La secretària primera

Els grups parlamentaris han formulat la següent proposta dels següents diputats i diputades.

Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, senyor Artur Mas i Gavarró, senyor Felip Puig i Godes, senyor Josep Maria Pelegrí i Aixut, senyor Ramon Camp i Batalla, senyor Francesc Homs i Molist, senyora Núria de Gispert i Català, senyor Joan Maria Roig i Grau, senyor Pere Macias i Arau, senyor Josep Grau i Seris, senyor Joan Miquel Nadal i Malé, senyor Antoni Castellà i Clavé, senyora Irene Rigau i Oliver, senyora Maria Eugènia Cuenca i Valero.

Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, senyora Manuela de Madre Ortega, senyor Miquel Iceta i Llorens, senyor Joan Ferran i Serafini, senyora Carme Figueras i Siñol, senyora Carme Valls i Llobet, senyora Lúcia Santos i Arnau, senyor David Pérez Ibáñez, senyor Àlex Masllorens i Escubós, senyor Higiní Clotas i Cierco, senyora Carme Carretero i Romay, senyor Lluís Miquel Pérez i Segura.

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Josep-Lluís Carod-Rovira, senyor Joan Ridao i Martín, senyora Pilar Dellunde i Clavé, senyora Teresa Aragonès i Perales, senyor Miquel Àngel Estradé i Palau, senyor Sergi de los Ríos i Martínez i senyor Pere Vigo i Sallent.

Pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, senyor Josep Piqué i Camps, senyor Francesc Vendrell i Bayona, senyora Maria Àngels Olano i García, senyor Jordi Montanya i Mías.

Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, senyor Joan Saura i Laporta, senyor Joan Boada i Masoliver, senyor Jordi Miralles i Conte i senyor Jaume Bosch i Mestres.

El president

D'acord amb l'article 123.6 del Reglament del Parlament, cal procedir al seu nomenament, i d'acord també amb la Junta de Portaveus els proposo de fer-ho per assentiment.

(Pausa.)

No havent-hi, doncs, cap objecció, queden nomenats els diputats i diputades abans esmentats, que integraran la Comissió Mixta Paritària Congrés dels Diputats - Parlament de Catalunya, que ha de formular una proposta conjunta de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de l'article 27.1 del Reial decret legislatiu 1/1995, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors (tram. 271-00014/07)

El segon punt de l'ordre del dia és la designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de l'article 27.1 del Reial decret legislatiu 1/1995, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors. D'acord amb l'article 154.4 del Reglament, cal designar els diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició abans dita.

Els noms dels diputats i la diputada proposats pels grups parlamentaris són: el senyor Antoni Fernández i Teixidó, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió; la senyora Núria Segú i Ferré, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i el senyor Jordi Miralles i Conte, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

Els proposo que aquesta designació sigui feta per assentiment.

(Pausa.)

Queden, doncs, designats els diputats abans esmentats.

Designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei per a regular el permís de paternitat en els casos de naixement, adopció o acolliment (tram. 271-00015/07)

El tercer punt de l'ordre del dia és també la designació dels diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei per a regular el permís de paternitat en els casos de naixement, adopció o acolliment. D'acord amb l'article 154.4 del Reglament, cal designar els diputats o diputades que han de defensar davant el Congrés la Proposició abans esmentada.

Els noms del diputat i les diputades proposats són: el senyor Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; la senyora Núria Segú i Ferré, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i la senyora Carme Porta i Abad, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els proposo també que aquesta designació sigui feta per assentiment.

(Pausa.)

Doncs, queden designats el diputat i les diputades esmentats.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques socials (tram. 302-00155/07)

El quart punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les políti-

ques socials. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula, per a la seva exposició, la il·lustre senyora Maria Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Bon dia, il·lustres senyores i senyors diputats. Tot just fa un mes que jo mateixa, en nom del meu Grup Parlamentari Popular, vaig fer una interpellació adreçada a l'honorable consellera de Benestar i Família; ens preocupava en aquell moment –i ens preocupa ara– la situació en què el mateix Síndic de Greuges, a través d'un informe presentat al Parlament de Catalunya..., ens parlava del fenomen dels sense llar a Catalunya, concretament la pobresa a casa nostra.

Diumenge jo mateixa llegia un article en el diari *El País* que es titula «Lo que no queremos ver», fet, aquest article, pel secretari general de Cáritas Española. El secretari general ens alertava, a la societat en general, que la recent publicació de l'avanç dels resultats de l'enquesta de condicions de vida per part de l'Institut Nacional d'Estadística ens ha desvelat «una cruda» –ho diu en castellà–, «una cruda realidad. En nuestra sociedad del crecimiento económico, de la riqueza, incluso del lujo, la pobreza existe, y no en pequeña proporción.» I diu «i no en una petita proporció» perquè aquesta enquesta ens revela que un 20 per cent, millor dit, un 19,9 per cent de la població espanyola –per tant, espanyola i catalana–, almenys..., més de vuit milions i mig viuen en condicions de precarietat. En definitiva, ve a corroborar l'Informe que ens feia l'honorable síndic, senyor Ribó, aquí al Parlament de Catalunya.

En el contingut de la interpellació a l'honorable consellera, ella, doncs, em va tindre una resposta que d'una banda ens va satisfer, de l'altra no. Perquè el que sí que és veritat és que no solament els polítics sinó tota la societat en general hem d'estar implicats en aquesta qüestió dels sense sostre, d'aquesta pobresa extrema que s'està vivint a casa nostra per part de tants i tants i ciutadans, i en aquest cas, més d'un milió de ciutadans catalans. La veritat, els haig de dir que em va comportar que féssim, presentéssim aquesta Moció que avui els presentem a tots vostès.

És una moció que, com vostès poden veure molt bé, conté onze punts –la tenen tots a la seva disposició, evidentment–, i en la qual..., nosaltres creiem que mentre estem fent, no confeccionem aquesta llei, que fins i tot ha entrat en el Parlament de Catalunya a final del desembre, i que, tot i que l'elaborarem, la farem entre tots i, evidentment, hi treballarem, amb les esmenes, amb el que faci falta, i no entrarà en vigor pràcticament fins al 2007, és evident que entre tots també hem de fer quelcom per tal de millorar el servei d'atenció social a llarg termini, a mitjà termini, per tal que les persones sense llar puguin residir com a màxim, doncs, un any..., per poder iniciar els processos de recuperació personal, poder tirar endavant, poder sortir endavant, serveis de baixa exigència per poder fer la primera acollida a les persones sense llar que es trobin en situacions cròniques d'exclusió social...

És evident que nosaltres també volem que es pugui crear en el termini màxim, doncs, de sis mesos –com ve-

uen vostès, els temps són prudencials— un servei de valoració i de diagnòstic on les persones sense llar puguin gaudir d'una estada mínima de tres mesos per poder estabilitzar la seva situació i poder iniciar els processos de motivació. És evident que a nosaltres ens agradaria que es poguessin adoptar les mesures necessàries per facilitar l'accés gratuït a les medicacions que necessiten aquestes persones sense llar. I així anem avançant en cadascun dels punts que posem a la seva consideració.

Estic segura que només és un granet de sorra. Estic segura que la tasca que hem de desenvolupar entre tots, i evidentment des del Parlament de Catalunya, i la tasca que generarem i que la presidenta de la Comissió, doncs, també portarà a terme a través d'una jornada aquí al Parlament de Catalunya, ens ajudaran, entre tots, a la conscienciació i a poder treballar amb totes aquelles entitats que puguin ser..., com Càritas i tantes d'altres que, sense ànim de lucre, estan ajudant i col·laborant perquè dintre, doncs, d'aquests creixements econòmics del nostre país, aquesta bossa de pobresa que existeix malauradament en tots els països que tenen el creixement, nosaltres la puguem anar minvant. I, si més no, mentre va minvant aquest creixement que hem vist que està situat pràcticament en un 20 per cent, que puguem donar les necessitats, els ajuts, el suport, evidentment, per millorar la qualitat de vida..., que aquestes persones, amb tota la dignitat, viuen en un món d'exclusió, en un món de pobresa.

Per tant, senyor president, moltes gràcies, i poso la nostra Moció a la disposició i valoració de tots vostès.

Moltes gràcies.

El president

No s'hi han presentat esmenes. Per tant, és el torn dels grups parlamentaris per fixar posició, i en primer lloc ho pot fer el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i té la paraula en el seu nom l'il·lustre senyor Josep Lluís Cleries.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, certament, quan vam veure aquesta interpellació, la vam seguir amb molt d'interès, perquè tot el que fa referència a millorar les polítiques socials al nostre país, doncs, és una gran prioritat. I a més a més aquesta interpellació tenia una gran oportunitat pel moment, pel creixement que s'està veient —i diferents diaris ho han anat publicant aquests dies— de persones sense sostre, de persones sense llar arreu del país. En els últims anys hi ha hagut un creixement d'aquesta situació, i cal donar-hi resposta.

Avui, a més a més, com també destacava la senyora diputada en la seva interpellació, a Catalunya patim una situació d'una política d'anuncis, però una política de no-fets en política social. Hi ha anuncis d'un pla d'inclusió social, que no n'hem sentit a parlar més, que no s'ha presentat. En el pacte del Tinell es parlava d'un programa «Pobresa zero», que tampoc en tenim notícia; també està a zero la seva presentació en aquest Parlament. Però, a part d'aquests anuncis, res de res.

Però malgrat això, que estem d'acord amb el fons d'aquesta interpellació i el que es va manifestar, el nostre Grup Parlamentari s'abstindrà de donar suport a aquesta Moció subsegüent a la interpellació, atès que les mesures que proposa haurien d'anar més del braç de l'Administració local, no tant en el sentit d'obligar, sinó en el sentit de col·laborar, d'impulsar d'una forma real i clara totes aquestes competències compartides entre el Govern de la Generalitat i els governs de l'Administració local. Per tant, creiem que s'ha d'anar en una línia de col·laboració intensa entre Generalitat i Administració local per donar sortida, solució a aquest problema creixent de les persones amb pocs recursos, de les persones sense sostre, de les persones sense llar.

També esperem que no es perdi l'oportunitat de la tramitació de la llei de prestacions assistencials o de prestacions socials que s'ha de tramitar en aquest Parlament, perquè s'hi doni una resposta real; que no sigui donar compliment a un acord del pacte del Tinell, però que no doni solució real, com veiem que és l'esperit de la llei de la forma que s'ha presentat.

Esperem, si més no, que aquesta interpellació i aquesta Moció subsegüent serveixin perquè el Govern desperti, perquè algun dia el gir social anunciat surti de l'anunci i passi a ser una realitat. S'ha dit: l'Informe del Síndic de Greuges, fa poques setmanes, ho manifestava. Aquest diumenge el diari *Avui* tenia un titular que deia: «Els serveis d'atenció a les persones sense recursos, desbordats». Esperem que el qui no quedí desbordat sigui el Govern, i que prengui alguna mesura algun dia.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Consol Prados.

La Sra. Prados Martínez

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, nosaltres votarem en contra d'aquesta Moció per diferents raons que passaré a exposar, sobretot més que per les formes que per al contingut. Per al contingut, podem estar d'acord que és veritat que s'han d'emprendre i que s'ha de treballar amb aquesta preocupació que compartim tots i jo crec que també bona part de la societat. La primera raó perquè és una moció inspirada, bàsicament inspirada en l'Informe del Síndic. En l'informe especial que ha fet el Síndic sobre el fenomen sense llar a Catalunya, persones, administracions, entitats. Un informe que es va presentar el mes de desembre en la mateixa Comissió parlamentària del Síndic, i que en aquesta mateixa Comissió es va acordar presentar una proposició no de llei per part de tots els grups, una proposició no de llei conjunta, recollint les aportacions d'aquest mateix Informe.

Creiem que si es va acordar aquesta mesura, i que, a més a més, crec que en aquests moments ja està corrent per discutir i per signar per part de tots els grups, és la manera de respectar aquesta decisió de recollir aquestes aportacions de l'Informe, i, per tant, fer-nos ressò, des del Parlament, per part de tots els grups parlamentaris.

La segona raó de la nostra negativa és que és un informe valorat molt positivament pel Departament mateix de Benestar i Família. És un document de referència. El Departament de Benestar i Família, el Govern ja disposa d'un pla d'acció per a la inclusió i la cohesió social a Catalunya. Un informe que no només el vol valorar en si mateix el Govern, sinó que també el vol obrir a la participació d'altres administracions, d'altres entitats dels diferents agents, atès que estem d'acord amb el fet que no és un àmbit en què hagi de treballar només una administració, la de la Generalitat, sinó totes les administracions implicades, especialment l'Administració local, com deia el diputat, agents i entitats que ja treballen en aquest àmbit.

Vull aprofitar, també, parlant d'entitats, felicitar la Fundació Arrels que dilluns mateix va recollir el premi d'*El Periódico* a la iniciativa social, felicitar-los per la tasca que realitzen. Vull aprofitar, també, per dir aquí una de les frases que van dir en la recollida d'aquest premi, que és bastant significativa: «D'ells hem après que la naturalesa humana ni és tan forta, per resistir sempre en solitari, ni tan feble per enfonsar-se sense lluitar». Aquesta felicitació.

La tercera raó va més al contingut d'aquesta Moció. És cert que es necessiten plans de xoc per atendre les persones sense sostre. Es proposen algunes mesures. Però creiem, també, que és una moció bastant existencialista, en el fons. Creiem que és importantíssima tota la tasca de prevenció que es pugui fer, atenent les persones més vulnerables, atenent les situacions de més risc, els col·lectius de més risc, per no haver de tirar endavant un pla de xoc per atendre aquestes persones, que és cert que és necessari, sinó fer tota una altra política preventiva, de molta coordinació entre les administracions, entre els diferents agents que poden treballar, que ja treballen en aquest àmbit. En aquest sentit, importantíssim també tot el treball comunitari que es pugui desenvolupar.

Per tant, amb aquesta negativa, també volem convidar el Grup Parlamentari del Partit Popular a aportar les seves propostes, les seves aportacions en aquests canals o en aquests espais i mecanismes que tindrem ara per fer-ho així, tant en aquesta Proposició no de llei, que la Comissió del Síndic ja va acordar de presentar conjuntament, com en tot el procés de participació per al Pla d'inclusió social a Catalunya..., convidar-los a participar-hi.

També tindrem, ara ja en tramitació parlamentària, la Llei de prestacions socials, que és cert que és la millor manera de lluitar contra l'exclusió, de lluitar per la inclusió dignificant els ingressos, precisament, de les persones que poden situar-se en una situació més delicada.

Convidem, en definitiva, al fet que s'hi sumin, que no s'exclouin tampoc en aquesta matèria que és la política social.

Gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre senyora Carme Capdevila.

La Sra. Capdevila i Palau

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, la Moció que ens han presentat des del Partit Popular és una moció que recull les conclusions de l'Informe del Síndic, del Síndic de Greuges, de l'Informe que va fer sobre el fenomen sense llar a Catalunya, persones administracions i entitats. Totes elles valorades, totes aquestes conclusions –totes elles valorades–, molt positivament des del Grup Parlamentari a qui represento, però també des del mateix Departament de Benestar i Família.

Jo sí que els he d'informar que el Govern no són anuncis i no només diem les coses, sinó que el Govern, en els propers dies està previst que possiblement en el proper consell tècnic es presenti ja el document del treball sobre el Pla d'acció per la inclusió i la cohesió social de Catalunya. Aquest document està elaborat pels diferents tècnics del Departament de Benestar i Família, amb la col·laboració de molts experts de reconegut prestigi –reconegut prestigi– en la matèria, i, bona part de les mesures que recullen en aquest document, en aquest Pla, doncs, vindran a donar resposta a les propostes que vostè fa amb la seva Moció que avui ens presenta.

Nosaltres entenem que les actuacions que hem d'emprendre, dintre de l'àmbit de la inclusió social, les hem de fer de manera molt consensuada amb la resta de les administracions que hi ha arreu del nostre territori; però també a través de la societat civil organitzada, i del tercer sector. No creiem que convé en cap moment impulsar aquestes mesures des de la unilateralitat, és a dir, apostem més per aquest consens amb l'Administració, el tercer sector i la societat civil.

L'abast competencial sobre la inclusió, i retornant a aquest tema i a la cohesió social, no només tampoc afecta el Departament de Benestar i Família, i en això ens equivocariem, sinó que el seu abast abraça diferents departaments de la Generalitat i també requereix de la implicació de totes..., de la resta de les administracions: administracions municipals o, com he dit abans, també del tercer sector.

Bé. Des del Departament jo li deia que impulsarem aquest Pla. I aquest Pla esperem que sigui aprovat properament..., potser en quinze dies podrem dir que el tenim aprovat. I, a partir d'aquí, és un pla amb què nosaltres impulsarem un procés de diàleg en el qual anirem prioritzant els objectius i concretant totes les accions i mesures que fan falta per aquesta concertació catalana d'acció per la inclusió social. Un document que nosaltres volem bastir des de l'experiència i les aportacions de tots els agents implicats. Un pla que resulti a la vegada un pla directiu, un pla participatiu, un pla molt dinàmic, que doni resposta sobretot a les necessitats que es creen en aquest moment per poder donar resposta a la inclusió social en el nostre país.

Està previst, tanmateix, que el mes d'abril, quatre mesos després..., si les previsions que s'aprovi la setmana que ve..., que el Govern de la Generalitat hagi aprovat aquest Pla, es doni impuls definitiu a la lluita contra l'exclusió social a Catalunya mitjançant la concertació de l'acció per la inclusió a Catalunya. Un acord en el qual restaran fixades totes les altres accions i mesures

que es desplegaran en el marc del mateix Pla, per la inclusió i la cohesió social, per al període des del 2006 fins al 2009, d'acord amb els principis i les directrius que establirem, i les línies estratègiques que establirem en aquest Pla.

Així doncs, a mi em sap molt greu. I em sumo a les paraules que ha dit la diputada que m'ha precedit..., a veure, diem que no per la forma i diem que no tanmateix perquè el Govern s'ha posat ja en marxa, actua, properament aprovarem aquest Pla, al qual els demano que vostès s'hi sumin, també, amb la seva col·laboració perquè sigui un pla consensuat i amb les aportacions de tots els grups parlamentaris d'aquest Parlament.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, la il·lustre senyora Dolors Comas.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Nosaltres votarem en contra, també, d'aquesta Moció. En part perquè en el seu contingut que les mesures que presenta són impecables, responen a allò que va plantejar el Síndic de Greuges en les conclusions del seu Informe sobre el fenomen sense llar a Catalunya, però en la Moció presentada no es té en compte que moltes de les actuacions han de ser fetes pels ajuntaments. I no es té en compte aleshores..., ho presenta com si fos la Generalitat qui hagués de fer tota una sèrie de qüestions que –algunes, eh?– afecten els ajuntaments.

Per tant, aquí hi ha un problema de fons, de competència entre administracions, de col·laboració entre administracions, que, evidentment, la Generalitat, el Govern de la Generalitat ha d'impulsar tota una sèrie d'actuacions en aquest terreny, evidentment; però, lògicament, totes les mesures que s'han de fer, activar o reactivar en aquest àmbit, doncs, han de ser consensuades per part del conjunt de les administracions que hi tenen competències, i també amb la societat civil organitzada del tercer sector que fa moltes de les actuacions.

L'Informe del Síndic va ser valorat molt positivament pel nostre Grup, però va ser valorat molt positivament per tots els grups parlamentaris en la sessió extraordinària que es va fer per valorar aquest Informe. I, a proposta d'una de les diputades que hi havia en la sessió del Síndic, es va assenyalar que es podia fer una iniciativa parlamentària conjunta, ja que, precisament, tots els grups n'havien fet una valoració positiva. I, en aquest cas, se'm va encarregar a mi, com a presidenta de la Comissió, que impulsés aquesta Proposta de resolució, de cara al fet que fos assumida per tots els grups. A partir de què? De fer de la iniciativa parlamentària un reflex d'un consens que en aquest tema és molt necessari que es pugui produir.

En aquest sentit, està, la Proposició, feta; lògicament té un procés més lent que quan es presenta una iniciativa individual, que només pren les decisions la persona sola; es va passar el text inicial a tots els grups perquè

hi fessin aportacions; en la mesura que va passar un temps prudencial, ara s'ha passat a la signatura de tots els grups, i no sé si el Partit Popular l'ha signada o no –suposo que si no ho ha fet, ho farà immediatament–; però, en tot cas, nosaltres entenem que, havent-se pres aquest acord, doncs, lògicament..., i que implicava un consens de tots els grups, doncs, pensem que és una iniciativa que lògicament havíem d'haver respectat.

Per altra banda, també, amb aquesta intenció de consens, i tenint en compte la importància de la lluita contra la pobresa, es va acordar fer unes jornades en aquest Parlament, que la senyora Dolors Montserrat ha citat també, a partir del que va ser també un suggeriment de justícia i pau, respecte al fet que el Parlament s'impliqués també en tot el que és donar visibilitat al fenomen de la pobresa i d'aquells que són els més pobres de tots que són les persones sense sostre.

Per tant, clar que cal, d'alguna manera, reactivar i fer més mesures perquè el fenomen de la pobresa és a Catalunya. Lògicament no ens hi podem conformar. L'Informe del Síndic, tractant el tema concret de les persones sense sostre, és un informe excel·lent i tots els grups parlamentaris hi vam estar d'acord.

Per tant, doncs, no ho sé..., jo quasi que li demanaria que retirés aquesta Moció a favor de la Proposició de resolució... –no m'he après encara les noves terminologies–, que serà presentada per tots els grups.

Gràcies.

El president

Sí... La senyora Dolors Montserrat demana la paraula?

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies. Sí, per la petició que m'ha fet la il·lustre diputada del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds.

El president

Té la paraula.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Il·lustre senyora diputada, moltíssimes gràcies pel seu posicionament que és un posicionament en contra.

Jo no retiraré aquesta Moció, il·lustre diputada, per una senzilla raó: el nostre Grup està present, evidentment, en la sindicatura de greuges, però també a la Comissió de Política Social. Tot són iniciatives.

L'honorable síndic ens va venir a esperar a tots. M'encanta, i ens afegirem, com vostè pot comprendre, a la iniciativa. Però això que hi hagi una iniciativa conjunta no vol dir que els grups puguem fer també altres iniciatives com la que hem presentat nosaltres.

No oblidí, senyora diputada, que el creixement de la immigració a casa nostra..., per exemple, Barcelona està creixent..., en quatre o cinc anys ha crescut multiplicada per cinc, i, a Catalunya, per quatre. Per tant, els esdeveniments van tan de pressa que, si no ens afanyem tots plegats a treballar-hi, doncs, el col·lapse que abans

deia el senyor Cleries..., li dic de veritat que quedarà col·lapsat del tot.

En aquest sentit havíem fet la nostra Moció, i per això, senyor president, la mantenim.

Moltíssimes gràcies.

(Pausa llarga).

El president

Posem, doncs, a votació aquesta Moció sobre les polítiques socials, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 15 vots a favor, 41 abstencions i 68 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de justícia juvenil (tram. 302-00156/07)

El cinquè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de justícia juvenil. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula, per exposar-la, la il·lustre senyora Helena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Bé, gràcies, senyor president. Anirem per feina i, per tant, no els esgotaré gaire; aniré força de pressa en la defensa de la Moció presentada. Fins a última hora hem estat intentant transaccionar un redactat conjunt amb els grups que donen suport al Govern, però el redactat, massa genèric, a la vista de la concreció de la Moció que nosaltres havíem presentat i de les esmenes, encara molt més concretes que la nostra Moció, del Partit Popular, ha fet inviable aquesta transacció. Per la qual cosa, només anunciar-los que donarem suport a la Moció que havíem presentat, que la mantindrem en els seus termes.

No m'estendré, per tant, a defensar els motius de cada punt concret, perquè em sembla que van quedar prou justificats en la defensa que vam fer de la interpellació que vam presentar en el darrer Ple. Només dir que la justificació del sentit global de la mateixa Moció respon a l'interès del nostre Grup, de Convergència i Unió, de mantenir uns nivells de qualitat en el sistema de justícia juvenil, i, per tant, de reforçar aquells aspectes que, a la nostra manera d'entendre, aquells punts concrets que potser estan quedant una mica afeblits, i que, per tant, mereixen una atenció especial.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula l'il·lustre senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, breument, perquè jo crec que les esmenes són prou clares i prou il·lustratives, no?

El que hem vingut a fer, senyores i senyors diputats, és demanar unes millores que creiem que són necessàries a la Moció de Convergència i Unió, però demanaria l'atenció dels il·lustres diputats i diputades en les tres darreres esmenes.

Una, que demana que es reformi el sistema d'execució de la justícia juvenil per duplicar el nombre de places als centres de justícia juvenil. Demanem crear un centre de justícia juvenil per a noies. Demanem crear un centre juvenil amb règim semiobert per a la desintoxicació i tractament de trastorns psiquiàtrics. També demanem crear una línia d'ajudes a les famílies de menors interns en centres de justícia juvenil, per poder complir les mesures de correcció a l'entorn familiar. I demanem integrar els serveis responsables de justícia juvenil en un únic sistema.

Jo, senyor conseller, honorable conseller, estic segur que comparteix fil per randa el contingut d'aquesta esmena; entre altres raons perquè està copiada literalment del seu programa electoral, i per tant estic segur que no podran votar en contra d'una cosa tan raonable i que nosaltres compartim, com és tot això.

En segon lloc, ens preocupa molt l'administració indiscriminada de psicofàrmacs en els centres de justícia juvenil. I hem presentat una esmena per regularitzar, controlar i, d'alguna manera, que els psiquiatres tinguin un major control sobre això. Vostès mateixos, el propi director general ha reconegut que en els centres de justícia juvenil es donen psicofàrmacs sense cap mena de control. I per tant, honorable conseller, crec sincerament... vostè diu que no amb el cap, i són declaracions entre cometes del senyor Josep Font, en un mitjà de comunicació. I per tant, jo, honorable conseller, crec que és certament una greu irresponsabilitat admetre que s'està produint aquesta situació i no fer res per redreçar-la.

I per últim, demanem també un pla, un pla de xoc per reduir el nombre de fugides dels centres de justícia juvenil a Catalunya. Si vostès entren, senyores i senyors diputats, en qualsevol cercador d'Internet, i posen «justícia juvenil Catalunya fugides», tindran molta feina per veure totes les que hi han hagut al llarg d'aquest any.

I per tant, senyor president, nosaltres, són aquestes les esmenes que proposem a la consideració del Ple.

Gràcies.

El president

Ha presentat també esmenes el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i té la paraula l'il·lustre senyor Mohammed Chaib.

El Sr. Chaib Akhdim

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, bé, aquest dematí hem assistit una mica a una qüestió insòlita, perquè..., en fi, quan ja estàvem, pensàvem que ja havíem transaccionat i que ja havíem arribat a un

acord, en l'últim moment ens tornen a dir que volen tornar, doncs, a acordar amb el PP... En fi, el que sempre han fet, no? Per tant, m'ha sorprès moltíssim, sincerament. Però vaja, la veritat és que en el fons... I ho deia, perquè el que havíem transaccionat, d'alguna manera també volíem tenir en compte aquella feina que s'havia fet, però reconeixent també les insuficiències del que s'havia fet.

En la Moció, si un llegeix els punts, s'adona ràpidament que són aquells punts que realment són insuficients i que s'han de millorar; són els punts en què s'ha de treballar més. D'alguna manera reconeixem que la feina que s'havia fet, en el cas, per exemple, quan parla de descongestionar els centres de justícia juvenil... Home, els centres no es congestionen d'avui per demà, eh? O quan es parla del centre Alzina... Perdoni, però jo que he visitat el centre Alzina... El centre Alzina... En fi, deixem-ho, eh?, perquè la precarietat que hi ha allà... És un centre, sincerament, que jo penso que en aquests moments, el Govern, només veient una de les habitacions d'un dels mòduls de residència, ja s'adona ràpidament com estan millorant les coses. Perquè, de veritat li dic, senyora diputada, que anar allà, veure perfecte el camp de futbol, el que vulgui, però veure l'administració, la part administrativa del personal, la part dels mòduls residencials... Sincerament jo crec que és per sortir corrents, perquè no és un centre adaptat als temps moderns en què estem, ni representa el tarannà de Catalunya.

Per tant, no tornaré a repetir el que ja hem comentat en diverses ocasions, tant en aquesta cambra com en comissió, que és que el Departament de Justícia ja va elaborar el mes de juny de 2004 el Pla director de justícia juvenil, en el qual, a partir de les necessitats de millora i de les potencialitats de l'estructura de la justícia juvenil a Catalunya, s'establien les línies estratègiques d'actuació per al període 2004-2007. Per tant, ens remetem al pla director; no tornaré a insistir més sobre aquesta qüestió.

Però sí que li vull fer alguns comentaris que tenen a veure amb els punts de la seva Moció. Els mesos de maig, juny del 2005, que es van auditar els quatre centres tancats i semioberts per tal de determinar els aspectes més necessitats d'intervenció. Per tal de resoldre definitivament aquesta situació s'han adoptat dues línies de treball paral·leles: la millora dels protocols de seguretat que han de complir els professionals dels centres en l'àmbit de les seves responsabilitats, i especialment el personal especialitzat amb funcions de vigilància i seguretat; b), l'execució d'un pla d'inversions en les instal·lacions de seguretat perimetrals dels centres, per a millorar-les i adequar-les a les necessitats actuals. Aquest Pla s'està executant als quatre centres tancats o semioberts, i de forma prioritària i urgent al centre educatiu L'Alzina, on és previst que finalitzi ara aviat, amb una inversió de 475.000 euros. La inversió global en reforçament i millora de la seguretat perimetral i en l'ampliació de contractes amb les empreses de seguretat, se situarà entorn a 1.432.500,25 euros.

El Departament de Justícia, en aquesta nova etapa de Govern, ha hagut de resoldre la manca de previsió i de planificació que hi va haver en els darrers anys en matèria de justícia juvenil a Catalunya –crec que d'aquest tema n'hem parlat ja, molt. Per evitar la saturació i la man-

ca de places, el Departament de Justícia ha activat dos plans de mesures urgents –el primer, el març del 2004, i l'altre, el maig del 2005. Els dos plans han permès incrementar el nombre de places disponibles en els centres, de 198 a 232 el març del 2004, i a 272 en l'actualitat. Cal dir també que aquest increment de places ha anat sempre acompanyat del corresponent increment de professionals, per tal de mantenir en tot moment la *ratio* adequada entre professionals i menors internats.

Paral·lelament, i en desenvolupament de les previsions en matèria d'infraestructures i recursos contemplades al Pla director de justícia juvenil 2004-2007, s'han concretat les accions següents: centres educatius. Dos nous centres educatius, un a Barcelona ciutat –tot això ja li hem dit diverses vegades, però sembla que li ho hem de tornar a repetir. Un a Barcelona ciutat i un altre a les comarques de Tarragona, amb seixanta places cada un. Canvi d'emplaçament del centre educatiu Folch i Torres, amb evidents millores quant a espai i possibilitats funcionals, passant, de deu, a dotze places. Una unitat terapèutica en el centre educatiu Els Tilers, que per mi, sincerament, és una unitat molt i molt digna de veure, i parlant fins i tot amb personal que encara no ha començat, però que ja els semblava molt i molt acollidor...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Chaib Akhdim

...i insisteixo en la dignitat. Per tant... Vaig acabant, senyor president...

El president

Gràcies.

El Sr. Chaib Akhdim

Per tant, millorar els projectes educatius en l'àmbit de la justícia juvenil, només és possible si s'incideix de forma precisa en aquests cinc àmbits: programes d'intervenció, recursos humans, infraestructures, adequació als canvis normatius i participació comunitària. Senyora diputada, li asseguro que aquest Govern és el que està fent, fent la feina que li correspon, solucionant aquelles deficiències que ens han deixat vostès.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, per fixar posició, l'illustre senyor Miquel Àngel Estradé.

El Sr. Estradé i Palau

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, quan es va presentar la interpellació per part de la senyora Ribera, el nostre Grup considera que el conseller va donar unes explicacions, unes dades, unes informacions, creiem que bastant exhaustives i bastant completes, que en bona part refuta-

ven els arguments i les crítiques de la senyora Ribera. És cert que hi ha camí per recórrer, que hi ha encara objectius per assolir, que hi ha feina a fer, però també és cert que bona part de les peticions de la Moció o estan satisfetes en bona part, potser no totalment, però sí que en gran part estan satisfetes, o estan ja en vies de resolució.

Per tant, doncs, senyora Ribera, entenem que, després de les explicacions del conseller, i, a més a més, tenint en compte tota la informació de la qual disposem, que està a l'abast, per altra banda, de tots els grups parlamentaris, perquè la conselleria i la Direcció General de Justícia Juvenil, doncs, l'han fet arribar a tothom que l'ha volgut conèixer o que l'ha sol·licitat, hem de votar en contra d'aquesta Moció.

Vostè sap perfectament, senyora Ribera, que l'estat de molts centres que acollien menors no era pas l'idoni. Vostè sap també que una part de les instal·lacions eren obsoletes, eren antiquades; feia anys que no s'hi efectuava cap reforma. I, per tant, la conselleria, com que, quan va prendre possessió i va assumir les seves responsabilitats, ho va detectar, va posar-se a treballar en aquesta direcció. Ja s'han fet inversions, ja s'han modernitzat algunes instal·lacions, s'han creat noves places, s'ha contractat més personal, tant a la Direcció General com als mateixos centres, se n'ha millorat la qualificació professional i s'han signat força convenis amb entitats col·laboradores per tal d'incidir en la resolució dels menors i per posar en marxa una sèrie d'actuacions terapèutiques que ajudin a combatre, doncs, un seguit de problemàtiques concomitants a la delinqüència, com poden ser les toxicomanies i com poden ser altres problemàtiques similars.

Per tant, doncs, jo li reiteraria, senyora Ribera, que aquesta Moció o bé està basada en un desconeixement de les polítiques que s'executen i que es realitzen o bé respon, doncs, a una mena d'autisme respecte al que li va explicar el conseller. Llavors, el que hauria estat lògic és que vostè l'hagués matisat, l'hagués revisat i hi hagués donat un altre caire.

Tal com vostè ha dit abans, hem estat a punt d'una transacció, la qual cosa vol dir que si ara la manté en els mateixos termes amb què l'havia redactat és que o bé la transacció era, diríem, oportunista o bé és que realment vostè exagera, perquè, és clar, si hi havia transacció, i la transacció estava molt avançada i s'ha malaguanyat, diríem, a l'últim instant, a l'últim segon, doncs, és evident que no expliquem clarament quina és la situació i quines són, doncs, les veritables intencions.

Jo el que li demano, en tot cas, és que la matisi i que la retiri, i, en tot cas, si no ho vol fer, que em penso que no ho farà, doncs, que revisi tota la documentació, totes les dades disponibles, perquè vostè mateixa comprovarà que aquesta Moció és inadequada, és inoportuna i té un contingut que no s'ajusta a la realitat.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, la il·lustre senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell Nadal

Gràcies, senyor president. Bé, jo diria a la presentadora de la Moció que si vostè, d'alguna forma recordant responsabilitats anteriors, el que fa és preocupar-se per la situació de la justícia juvenil i per acordar vies per analitzar i per discutir com evoluciona el comportament dels joves a la nostra societat, les dificultats que tenim, com tractar això, com corregir determinades actituds antisocials amb què ens trobem, etcètera, en tot això tindrà la nostra conformitat, òbviament, com no pot ser d'una altra manera. Per això hem presentat, en aquesta línia, la nostra esmena.

Però també ha d'entendre que si la seva idea és, un cop més, perquè no és la primera vegada, desacreditar l'actuació de la conselleria a tota costa, ja sap vostè que nosaltres a això no hi donarem suport.

Miri, nosaltres no volem negar que Catalunya, en un moment donat, va tenir un model de justícia juvenil capdavanter, no volem negar-ho, i que això fa anys que es va posar en marxa. A nosaltres, no ens fa cap rancúnia ni ens provoca cap malestar reconèixer això. El que passa és que, alhora, crec que si volem ser mínimament objectius i raonables, hem de reconèixer que aquest model es va anar degradant en el temps, perquè no és fàcil, perquè han canviat les tipologies dels joves que ens arriben, perquè les conductes també han canviat, i això no és gens fàcil. I aquest model que en el seu dia havia estat modèlic va quedar superat per les circumstàncies. I, per tant, les coses van anar canviant i no ens vam saber adaptar. S'ha generat una frustració, una impotència, en el sistema, en tots els agents del sistema. Això no era fàcil de corregir. Tampoc és fàcil ara, però crec que és honest que plantejem les coses en aquests termes.

Nosaltres li acceptem que existeix encara frustració i impotència i que les coses són difícils de reconduir, no li ho neguem, però no pretengui que assumim la falsedat que significaria venir a dir que la justícia juvenil era modèlica fins al 2003 i va passar a ser un desastre el 2004, perquè vostès saben molt bé que això no és així, que això no és veritat.

I en aquesta línia de si realment el que a vostès els interessa és millorar el sistema, francament jo em miro la seva Moció i em pregunto en què millora aquesta proposta la situació de la justícia juvenil. Perquè fent referència al fet que «s'han d'adoptar les mesures necessàries», que «s'han de cercar les solucions adients», que «s'han de contractar els professionals adients» i, un cop més, que «s'han d'adoptar mesures adients», em pregunto realment quina aportació fem a la millora del sistema.

Per concretar i dir coses que no s'han dit anteriorment, jo li diria que vostès demanen que es faci un informe per part del Departament. Jo li dic que no és que s'hagi fet un informe; és que el Departament ha fet molt més que un informe, un pla director, que n'és, allò, utilitzant paraules de moda, el full de ruta per actuar en l'àmbit de la justícia juvenil. I és precisament allà on es fan un diagnòstic i unes propostes de futur per millorar el sistema, i, a més, amb la participació de jutges, de fiscals de menors, de professionals experts. Aquesta és la referència per al treball posterior del Departament.

Vostès parlen de la congestió de centres. És cert que els últims anys s'ha incrementat, la població internada.

També té més edat, també té un perfil més complex. Però amb les mesures, algunes ja comentades, que s'han adoptat pel Departament, les 198 places que teníem disponibles el desembre del 2003 han passat a 272, i n'hi ha ocupades 219, en aquests moments. Per tant, avui no hi ha desbordament. Diguem les coses com són.

Parlen de revisió de projectes educatius. Se m'acaba el temps i, per tant, no m'hi estendré.

Personal. S'ha incrementat el nombre de professionals, però nosaltres sempre hem dit que no n'hi ha prou, només amb un increment, sinó que s'han d'estructurar i fixar marcs genèrics per treballar no a partir del voluntarisme i de les actuacions aïllades, sinó que hi ha d'haver una certa organització, i aquí realment tenim molta feina per fer.

I respecte, finalment, al tema de L'Alzina, evidentment el centre de L'Alzina està immers en un procés de canvi, d'adaptació, molt complex; hi ha hagut canvis en la direcció i en la subdirecció, també. Tot plegat és un procés difícil de gestionar, però no dubti que en això estem. I, en aquest sentit, em sembla important posar aquí sobre la taula que per al funcionament del centre L'Alzina, per exemple, s'ha canviat el sistema progressiu que s'aplicava als nanos, que consistia en el fet que progressaven o regressaven per fases, i això significava que canviaven de tutor i de grup, per un sistema que s'enfoca d'una altra manera per, precisament, generar una major estabilitat en l'entorn d'aquests nanos.

Per tant, hi ha idees al darrere que es desenvolupen, i crec que la Moció, tal com està plantejada i sense voler vostès transaccionar a partir de l'esmena presentada, no aporta res a l'efectiva millora del sistema, que és el que ens hauria d'interessar a tots plegats.

Res més. Moltes gràcies.

El president

Es pot posicionar sobre les esmenes. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies, senyor president. Mirin, em sembla que cal matisar algunes coses, perquè el senyor Mohammed Chaib o no llegeix els diaris o no està informat, perquè en aquest moment el pacte no es fa amb el PP, sinó que em sembla que vostès tenen alguna cosa a veure amb el pacte que últimament ha subscrit Convergència i Unió..., i és precisament amb el Partit Socialista Obrer Espanyol, que em sembla que també són vostès, no?

Per una altra banda, i deixant de banda els temes de política general i baixant als temes de política concreta, i en concret al sistema de justícia juvenil, la nostra interpellació i la Moció no busquen, com deia la diputada d'Iniciativa per Catalunya, desacreditar el Govern. El que volem és que la justícia juvenil funcioni. El Govern es desacredita o puja punts en funció de la seva obra concreta de govern. No calen campanyes, tampoc, de propaganda. O l'obra es fa o no es fa, o la justícia juvenil funciona o no funciona, o els centres estan plens o no estan plens, o hi han fugues o no hi han fugues.

Em sembla que aquestes respostes són tan evidents que no cal ni que les torni a donar, perquè ja les vam donar.

Quant a la possibilitat de transaccionar, doncs, sí, havíem contemplat aquesta possibilitat, però calen millores concretes. Entenem, d'entrada, que estaven disposats a reconèixer que aquestes millores s'han d'implementar, que els plans i els convenis estan molt bé, però no deixen de ser plans i convenis. Nosaltres també en teníem, de plans, per si haguéssim continuat al Govern. No es van poder realitzar, però, evidentment, s'haurien concretat, i això és el que demanem i el que demanàvem en la Moció, que tots aquests plans que tenen de futur, i que nosaltres volem creure, es concretin.

I és per això que no acceptarem l'esmena que ens han presentat, perquè és massa genèrica i no concreta, al contrari del que fa el Partit Popular, que sí que ha concretat, i ha concretat molt més que el que era la nostra Moció. I, per tant, respecte d'això, hem de dir que acceptarem l'esmena d'addició al punt número 1; que no acceptarem la d'addició al punt cinquè, que era d'incorporació de la nova lletra *d*; que acceptarem la d'addició al punt cinquè de la lletra *e*, que incorporaria una nova lletra *e*, el nou punt número 7 i també les altres dues, eh? És a dir que, en realitat, només no acceptaríem l'esmena número 2. Totes les altres les incorporaríem com si fossin pròpies de la redacció de Convergència i Unió.

Res més. Gràcies.

El president

És a dir, l'esmena número 2 no s'accepta i les esmenes número 1, 3, 4, 5 i 6, sí, i l'esmena dels altres grups, no.

Doncs cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Posem, doncs, a votació la Moció del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, amb el benentès que s'han incorporat les esmenes número 1, 3, 4, 5 i 6 de les que ha presentat el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Doncs comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 58 vots a favor i 68 vots en contra.

Suspenem aquesta sessió, que reprendrem aquesta tarda a les quatre.

La sessió se suspèn a la una del migdia i deu minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, i el lletrat Sr. Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de Relacions Institucionals i Participació, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, la consellera d'Interior, els consellers d'Economia i Finances, la consellera de Cultura, els consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i Indústria, de Comerç, Turisme i Consum, la consellera de Benestar i Família, i el conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Preguntes

Començarem amb les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la negociació de la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 317-00195/07)

I, en primer lloc, té la paraula per formular la del seu Grup Parlamentari i l'il·lustre senyor Joan Boada i Masoliver, en representació del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyor Maragall, avui comencem la tarda amb una bona notícia: per fi tornaran els papers de la Generalitat espoliats pel franquisme, com no podia ser d'una altra manera, a Catalunya, i com sempre ha de ser, la raó i la justícia, doncs, sempre s'imposen.

Com també s'imposaran els treballs que hem anat fent i la negociació en la reforma per obtenir un estatut de Catalunya molt més potent. Una reforma que s'ha començat, i que ha avalat i potenciat, no cal oblidar-ho, un govern catalanista i d'esquerres, amb la col·laboració de Convergència i Unió. Fins ara cap govern havia assumit aquest repte, al contrari. La passada legislatura Convergència i Unió va pactar amb el Partit Popular per mantenir-se en el poder a canvi de no reformar l'Estatut i fer al senyor Aznar president del Govern central. Per això, per nosaltres la reforma de l'Estatut és un objectiu de país, i no l'hem volgut utilitzar mai per interessos partidistes ni com a moneda de canvi per obtenir rèdits electorals. Per això, una vegada aprovat el text en aquest Parlament, varem dir que era el moment de negociar amb el Govern central. I això vol dir pacte i vol dir assumir la possibilitat que el text fos retallat. Nosaltres hem estat clars des del primer moment.

En aquest sentit, no hem aconseguit la definició de Catalunya com a nació a l'article primer, però hem presentat diferents fórmules que podrien millorar la definició de l'entitat nacional de Catalunya en el títol preliminar. I esperem aconseguir-ho a la Comissió Constitucional.

El sistema de finançament no és el que va sortir el 30 de setembre, però s'apropa molt –s'apropa molt– a la proposta presentada pel Govern tripartit a la Ponència. Recaptarem tots els impostos i en tindrem capacitat normativa, excepte el de societats –seran gestionats per una agència consorciada. L'anivellament vindrà regulat pel principi d'ordinalitat i el nostre Estatut preval per sobre de la LOFCA.

El resultat de la negociació, fins ara, és positiu. Ha valgut la pena tant d'esforç. Tindrem un estatut on es consolida la igualtat del castellà i el català; un títol de drets

i deures exigibles davant els tribunals; es reforma el sistema judicial per adequar-lo a l'autogovern de Catalunya; es blinden les competències i se n'aconsegueixen de noves que milloraran la qualitat de vida dels ciutadans; per exemple, la gestió dels trens de rodalies i regionals, la gestió de tots els ports i aeroports, la política d'immigració, l'etapa de zero a tres anys i que serà educativa, relacions laborals amb inspecció de treball inclosa, protecció del litoral, i moltes i moltes altres competències.

Ara és el moment d'explicar a la ciutadania, amb claredat i responsabilitat, el que significa aquest nou Estatut.

Molt honorable president, quina valoració en fa vostè, com a president de la Generalitat, de la negociació de l'Estatut?

Gràcies.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Sr. Pasqual Maragall i Mira)

Com vostè ha dit, senyor diputat, els papers són aquí i això és una gran notícia. Vint-i-cinc anys fa, doncs, que en Josep Benet en parlava justament en aquesta sala, no?

Jo crec que sobre l'Estatut el treball fet d'ençà del 2 de novembre ha permès arribar a les portes, a tocar de dits, d'un acord sòlid, molt sòlid. El rol d'Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa em consta, em consta en primera persona, no és que m'ho hagin dit, és que ho sé. L'he viscut.

No podem encara donar per fet l'Estatut, com vostè ha dit. Només serà un fet quan ho decideixi el poble de Catalunya en referèndum, però és just recordar, com vostè ha fet, el que hem estat fent fins ara, com hem arribat fins aquí. Sense pacte del Tinell i sense tripartit no tindríem Estatut. Sense pacte del Tinell no hi hauria hagut Estatut. És més, les esquerres van guanyar de llarg, i governem perquè vam prometre al poble de Catalunya que tindríem el nou Estatut.

Durant un any aquest Parlament ha fet un treball molt encomiable, consultant la societat civil, treballant en ponència i comissió, dictaminant el Consell Consultiu i discutint en el Ple d'aquesta cambra. Saura, Iceta i Ridao, Bosch, Santos, Homs, quasi un equip de futbol. Vendrell, Carod, Mas, de Madre i vostè mateix. El 30 de setembre, el 90 per cent de la cambra vam aprovar una proposta, sense la força d'aquest 90 per cent no hauríem arribat on som, i avui mateix s'ha elegit la delegació que ha de negociar a la Comissió Constitucional. Anem bé –anem bé–, però encara falta. Ens en sortirem, vint-i-cinc anys després.

El president

Pot formular la següent pregunta...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre l'opinió que té dels temes polítics d'aquesta setmana (tram. 317-00196/07)

...en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'excel·lentíssim senyor Josep Piqué.

El Sr. Piqué i Camps

Moltes gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, jo sé que entre els papers i l'Estatut de vegades es fa difícil recordar altres coses, però li demanaria que es recordés d'allò que va passar a Catalunya ara fa un any.

El president

Senyor Maragall, té la paraula.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, com vostè sap perfectament, fa un any vam tenir un problema molt greu. Vam fer —com a Govern, ara em refereixo— el que correspon a un govern responsable, que és buscar-hi solucions sense perdre en cap moment la prioritat bàsica que era —i ha estat— atendre la seguretat de totes les persones.

El president

Té la paraula l'excel·lentíssim senyor Josep Piqué.

El Sr. Piqué i Camps

Gràcies, senyor president. Jo li agraeixo la resposta, el que passa és que hi ha un problema de correspondència respecte a la realitat. A hores d'ara encara hi ha 250 persones que no han pogut tornar a casa seva, la meitat dels comerços afectats per les zones, diguem-ne..., no per la zona zero, per les zones més afectades, encara no han pogut tornar a obrir; un 80 per cent no tenen els convenis signats relatius a les indemnitzacions; els famosos 200 milions de dòlars que ens havien de ploure d'Europa i de l'Estat s'han transformat en 16 milions d'euros a pagar en set anys, i tantes i tantes coses.

Jo, senyor president, crec que avui pot fer, vostè, una cosa, i li ho demano, i és que més enllà dels debats estrictament polítics i més enllà dels debats estrictament identitaris transmeti als veïns del Carmel que el compromís del Govern de la Generalitat és aquell que es va expressar des del primer dia, que malauradament no s'ha posat a la pràctica, que les expectatives generades i les promeses no s'han complert, i que, per tant, doncs, avui els transmeti de debò que se solucionaran els seus problemes, perquè s'ho mereixen.

Gràcies.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Em consta, senyor diputat, que vostè hi va, al Carmel. Em va dir que hi anava i m'ho crec que sí que hi va.

Doncs no lliguen les xifres, perquè el 90 per cent dels comerços han cobrat el que havien de cobrar, han firmat convenis d'indemnitzacions i estan en vies de rebre les indemnitzacions que havien de cobrar.

Al Carmel, un any després, hi ha més solució que problema, i vostè ho sap. La majoria dels afectats han refet la seva vida quotidiana: 1.030, de 1.276; és a dir, el 99,8 per cent dels veïns i el 90 per cent dels comerços, com li he dit, han firmat els convenis corresponents. Encara no són tots. Estem treballant perquè sigui així molt aviat, com més aviat millor. L'escola i la parròquia han tornat a la normalitat. Ja hi ha acord Generalitat - Ajuntament per construir una plaça al lloc de l'esvoranc, dissenyada pels veïns, amb zona verda i amb habitatge jove. I es renovarà el barri amb els veïns.

El Carmel té un futur, i en aquest futur la Generalitat i l'Ajuntament hi estem compromesos i el Govern espanyol ajuda. Estem superant el ritme d'inversió i execució d'obra pública que hi havia abans de l'accident, amb més seguretat, amb més transparència. Hi ha una inversió total al barri de 83 milions d'euros.

Jo conec el Carmel, perquè hi vaig viure uns dies, hi vaig estar. Conec els veïns, conec les associacions. Sé que se'n sortiran. Són gent que no perdonen la desgràcia, per dir-ho d'alguna forma. Se'n sortiran perquè tenen voluntat de fer-ho i perquè nosaltres els ajudarem.

Deixi'm dir-li per acabar, aquesta setmana vostè ha tingut l'enèsim enfrontament amb els sectors més durs del PP —deixi'm que li digui, li ho haig d'expressar, ja sé que no correspon a la pregunta, però...—, finalment vostè ha decidit quedar-se i ho celebro, perquè, si això vol dir que el PP s'acosta a les posicions de vostè, estem d'enhorabona.

El president

Té la paraula...

— Pregunta al president de la Generalitat sobre l'opinió que té de l'estat de les negociacions per a l'aprovació de la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 317-00194/07)

...per formular la següent pregunta, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyor Josep-Lluís Carod-Rovira.

El Sr. Carod-Rovira

Gràcies, senyor president. El dia 30 de setembre i el dia 2 de novembre aquest país va passar per uns moments de satisfacció, d'eufòria col·lectiva, d'autoestima, fins i tot d'orgull. I no diria jo que l'estat d'ànim de la societat catalana d'aquests dies sigui exactament el mateix que en aquells moments, és diferent.

L'Estatut nacional que va aprovar aquesta cambrà ha perdut aquesta dimensió, aquesta significació, després de l'acord de dissabte passat, acord que nosaltres no compartim amb els termes on fins ara ha estat expressat. El Parlament dels catalans i les catalanes no pot dir què som ni qui som els catalans i les catalanes, d'altres

ho diuen per nosaltres. On queda, doncs, ens preguntem, l'Espanya plural? L'Espanya federal s'acaba aquí?

Ens hem passat dos anys discutint per acabar acceptant un model de finançament que el president Chaves, en un esmorzar, ja va proposar fa una colla de mesos. Amb quins recursos farem front a les noves competències, si ja no podem pagar les que tenim ara? Si no canviem el model de finançament, però, i no el canviem de debò, continuaran rebent els de sempre. I els de sempre són aquells que no es poden pagar la sanitat privada, ni l'escola privada per als seus fills, ni es poden fer un pla de pensions perquè no poden estalviar. Què els direm a aquests sectors socials més dèbils si veuen que tornem a fer curt, que no tenim els recursos adequats per resoldre els problemes bàsics? Potser que d'aquí a dos anys farem un altre estatut? Si ha de ser com el pactat dissabte, no aguanta això vint-i-cinc anys, senyor president. A més, la Catalunya d'avui és diferent de la de l'any 79. Hi ha generacions que han nascut amb democràcia, amb la Generalitat com a govern, a qui no podem, no tenim dret a hipotecar el seu futur. Si valia la pena fer un nou estatut era per fer un nou finançament, no pel de sempre. No era això –no era això.

Nosaltres volem continuar parlant per millorar, però sincerament no sé si ens queda ja cap marge per fer-ho. Vostè sap, com sap tothom de bona fe que ho vol saber, els esforços que ha fet Esquerra Republicana perquè aquest Estatut prosperés. Però si no s'arriba a uns mínims que nosaltres considerem indispensables de contingut, però també de dignitat, lamentablement nosaltres no hi podrem ser. I hi volem ser.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Agraeixo les seves paraules, senyor diputat, les primeres i les darreres. Em refermo en la idea que la reforma de l'Estatut s'ha de contemplar com un procés, i un procés positiu. No ens enganyem, Espanya va rebre l'Estatut amb un cert grau de desconfiança, amb un alt grau de desconfiança, i era previsible. I vostè i jo ho havíem previst.

El pacte del Tinell, efectivament, com vostè ha dit, és el pare de l'Estatut. S'hi ha afegit el principal partit de l'oposició. Sense això, probablement, no haguéssim tingut les garanties que podem tenir d'un bon estatut. El procés ha madurat en condicions polítiques favorables, perquè hi ha hagut un canvi de govern a Espanya, sinó pràcticament no l'haguéssim pogut plantejar. Ara estem en la fase de decantament de l'acord necessari per aprovar l'Estatut a les Corts Generals. Mentre hi hagi una força política pro Estatut que tingui dubtes raonables sobre la idoneïtat del pacte, consideraré que el procés és obert i susceptible de millora, senyor diputat. Més encara en el cas de les forces polítiques que obtingueren la majoria a Catalunya amb la bandera de l'Estatut pendent.

Confio que el gran acord final ens permetrà de presentar al poble de Catalunya un estatut que satisfaci la volun-

tat majoritària de reconeixement de la nostra identitat nacional, de clarificació del marc competencial i d'una revisió equitativa del finançament. Esquerra, tothom ho sap, ha estat determinant, decisiva, amb l'assoliment del sostre d'autogovern més alt que Catalunya ha tingut en tres segles. No vull imaginar-me que aquesta determinació ara es vegi defraudada. No vull, no puc, no dec. I penso que tot allò que estigui a la meua mà per evitar-ho ho faré. I deixi'm dir-li, al final: sí que és això, sí. No ens enganyaran pas. No ens enganyem, és això. Tindrem un bon estatut, senyor diputat.

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi...

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva resposta en termes d'acció governamental a les preocupacions que li manifesten els alcaldes de Catalunya (tram. 317-00197/07)

...té la paraula la il·lustre senyora Ana del Frago.

La Sra. del Frago Bares

Gràcies, president. En primer lloc, no puc estar-me d'expressar la satisfacció i el goig de tots els catalans per la decisió, feta pública fa ben poc, de l'Audiència Nacional, per unanimitat, respecte del retorn dels «papers de Salamanca». La prudència i la confiança del Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat, malgrat els pals a les rodes, en el desenvolupament de tot el procés fan que avui tots ens en felicitem.

Molt honorable president de la Generalitat de Catalunya, compartim des de sempre el seu coratge per tal d'aconseguir el reconeixement adient a la tasca dels ajuntaments durant els vint-i-sis anys de democràcia local, de caminar en la construcció global de Catalunya garantint el futur de l'Administració local amb unes competències definides i un finançament adequat. Entenem també que el respecte a l'autonomia local constitueix la base de l'harmonització coordinada que ha d'existir entre el Govern de la Generalitat i els ajuntaments per tal de respondre eficaçment a tots els problemes socials que patim. Sabem, plenament convençuts per la fermesa expressada en múltiples ocasions per vostè, que les competències sense recursos són difícils de conjugar i, per tant, que un major i millor servei als ciutadans i ciutadanes de Catalunya exigeix concrecions i realitats.

Molt honorable president, els ciutadans ens demanen als ajuntaments respostes concretes i solucions properes per als nous reptes educatius, laborals, d'habitatge, serveis sanitaris i socials i tants d'altres. Quines són les preocupacions que li traslladen els alcaldes i alcaldesses de Catalunya? I, quina és la seva resposta en termes d'acció governamental respecte a això?

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyora diputada, alcaldessa, aquesta setmana he vist els alcaldes de les capitals del que han estat les quatre províncies tradicionals, i ara em reuniré amb els alcaldes de les capitals de comarca, i després amb els alcaldes dels municipis de més de quaranta mil habitants.

Quin és l'objectiu d'aquests contactes i quines són les primeres impressions que he obtingut? L'objectiu primer és escoltar, parlar, contrastar, conèixer la situació dels ajuntaments de primera mà. Aquest és el primer. I el segon és anar preveient el desplegament de l'Estatut en matèria de govern local, i especialment el que ara li diré.

Devolució de competències i recursos fins al 30 per cent. Quan es diu el 30 per cent la gent no s'ho imagina; és el 50 per cent més del que tenim, eh?, perquè passar del 20 al 30 és augmentar una meitat. Això no serà una cosa instantània ni es pot fer de cop, i quasi li diria que ni els ajuntaments ho acceptarien, perquè, primer, no se n'acaben de fiar, i és lògic... (*Remor de veus.*) I és lògic, perquè l'experiència no ha sigut bona. I, per últim, no és senzill de fer.

Li poso exemples de coses que ja fem i de què hem parlat aquests dies amb els alcaldes.

Qüestió de suport a la infància i conciliació de la vida laboral amb la vida familiar. Doncs construcció de llars d'infants. Aquesta és l'arma secreta. No n'hi ha d'altra. En fi, aquesta és la més important.

Accés a l'habitatge dels joves, tema aquest absolutament dramàtic en aquest moment en aquest país, en aquest i en d'altres. Hem creat les oficines locals d'habitatge i impulsem enormement la construcció de l'habitatge protegit, enormement respecte del que es feia.

I el tercer gran tema: concentració de problemàtiques en els centres urbans, que sabem que és una cosa que succeeix i de forma de vegades greu. Aquí tenim estratègies importants, amb col·laboració entre ajuntaments i Generalitat per a la regeneració urbana. I, concretament, una de les lleis i un dels projectes que a mi, d'algun forma, em toquen més el cor, perquè penso que, efectivament, toca el cor dels ciutadans..., que són els barris. Mai s'ha afrontat el tema dels barris com si fos un problema. Horitzontalment, cada una de les conselleries, cada una de les administracions, en fi, de les agències de la Generalitat, o de l'Estat en el seu moment, actuaven sobre els barris, però ningú ha agafat el barri com a tema, no com a problema, perquè els barris no són el problema, els barris són la solució. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

I la nostra política de barris els dona la raó.

El president

Gràcies.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració que fa del desenllaç del procés d'aprovació de la reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 317-00193/07)

Té la paraula, per formular la següent pregunta, l'honorable senyor Artur Mas i Gavarró, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Mas i Gavarró

Gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, després del que acabem d'escoltar avui mateix amb relació a l'Estatut, la meua pregunta és molt senzilla: vostè, com a president de la Generalitat, es veu amb cor de garantir la unitat del Govern tripartit en el moment de convocar el referèndum per a l'Estatut?

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Sí. (*Rialles.*)

El president

Té la paraula el senyor Mas.

El Sr. Mas i Gavarró

Ho celebro moltíssim. El que passa és que això no s'adiu amb el que hem escoltat. Això és el Ple del Parlament de Catalunya, senyor president, i això és el tripartit. Com vostès diuen, són vostès que el van formar, i resulta que avui hem escoltat que el tripartit està desunit en el tema de l'Estatut. Hi ha un nou episodi de gravíssim –gravíssim– desgovern, ara per ara.

Els dic això després d'una contribució que em sembla que Convergència i Unió també ha fet, en el tema de l'Estatut. Vàrem dir que sí a Catalunya, i estem disposats a dir que sí també en el tràmit a Madrid. I això ho diem des de l'oposició, havent guanyat les eleccions i des de l'oposició. Em sembla que ningú podrà dir que Convergència i Unió no està absolutament en la línia de fer un acord que realment serveixi per al país.

Vostè un dia d'aquests es veurà amb el president del Govern espanyol. Demà mateix. Doncs miri, encara m'ho posen més fàcil. Jo l'animo que demà millori els pactes que hi ha fins ara. Facin-ho –facin-ho. Són el Govern, vostè és el president, vostès són els que tenen el pacte del tripartit. Facin-ho. Si ho fan, senyor president... (*Remor de veus.*) Senyor president, si ho fan, nosaltres ens n'alegrarem, nosaltres els aplaudirem i nosaltres els felicitem i estarem al seu costat, cosa que sembla que no tothom està en disposició de fer després del que ha succeït aquests darrers dies.

Ens havien dit que amb el president Zapatero era el millor escenari per aconseguir el millor estatut per a Catalunya. Ho havien dit també vostès. Amb qui l'aconseguirem, si no és amb el president Zapatero? Amb el senyor Rajoy? Amb el Partit Popular? Amb el senyor

Acebes? Amb el senyor Zaplana? Allà, l'aconseguirem, un millor estatut que aquest? Doncs escolti'm: aleshores, facin la feina que han de fer. Vostès són el Govern: millorin aquest Estatut, si realment això és possible, i nosaltres estarem absolutament al seu costat.

I una última cosa, senyor president: nosaltres aquest cop no admetrem un nou episodi de desgovern de Catalunya en el tema central d'aquesta legislatura i on Catalunya s'hi juga... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

El president

Senyor Mas...

El Sr. Mas i Gavarró

...una bona part del seu futur.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé, vostè ha començat dient unes obvietats que no respondré: som un govern tripartit, això és un parlament... En fi... *(Fortes rialles.)* Sí. És *monsieur*... Com es diu? *Monsieur*..., *las verdades del barquero*.

Bé, vostè sí que realment ha aparegut al final d'aquest procés, com ja va passar el 30 de setembre, i li n'estic agraït, perquè calia un cert coratge, li ho reconec, perquè poc abans vostès deien, fa re, que hi estaven radicalment en contra. No cal que li recordi què es va dir per part d'un dels membres del seu Grup Parlamentari que parlava d'«aixecades de camisa», de «llavors de la discòrdia», etcètera.

Miri, els autors polítics de l'Estatut són els partits de la majoria; els autors materials són l'Institut d'Estudis Autonòmics i els tres ponents de la majoria, Saura, Iceta i Ridao, ho són!, i els pares de l'Estatut, els quatre partits que el van votar amb una majoria del 90 per cent, CiU –i el poso primer per una vegada, *sin que cree precedente*–, PSC, Esquerra Republicana i Iniciativa.

En tot cas, aquest mandat de quatre anys haurà estat un canvi llargament esperat pels catalans, no ens enganyem, després de vuit anys d'aliança PP - CiU sobre la base de no tocar l'Estatut, i vostè ho sap. I crec que se li ha d'agrair que vostè hagi trencat aquesta inèrcia, perquè ha sigut vostè, i li n'estem agraïts.

Crec que el desenllaç del procés estatutari haurà tingut alguns resultats addicionals no menors. Un és la renovada voluntat del Govern catalanista de progrés de perllongar l'experiència i de donar continuïtat al projecte que compartim. Podria ser –podria ser. Crec que els propers dies seran decisius en tots aquests extrems. Confio que Esquerra Republicana i el Govern espanyol, i el PSOE, faran els esforços que calen per arribar a un acord definitiu. Catalunya haurà donat un pas de gegant i l'Espanya plural també, i estic segur que vostè s'alegrarà que ho millorem, que anem més enllà, com efectivament ha dit. I en això Esquerra Republicana i tots

els partits d'aquesta cambra són importants i seran molt importants.

El president

Té la paraula per formular la següent pregunta, en aquest cas al Consell Executiu...

Pregunta al Consell Executiu sobre la situació actual de l'esvoranc del barri del Carmel, de Barcelona (tram. 310-00508/07)

...en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'illustre senyor Josep Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

Honorable..., quin és el capteniment del Govern de la Generalitat respecte a la gestió de l'esvoranc del barri de Carmel de Barcelona a un any vista dels fets?

El president

Té la paraula, en nom del Govern, l'honorable senyor Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques, però esperi un segon, conseller, un segon, només. *(Pausa.)* Té la paraula.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (Sr. Joaquim Nadal i Farreras)

Gràcies, molt honorable president. La resposta a la literalitat estricta de la pregunta és... Pel que fa a l'esvoranc, la resposta es va produir en un acord signat entre l'alcalde de Barcelona i el Govern de la Generalitat, pel qual l'edificabilitat que hi ha en el solar de l'esvoranc serà transferida a un altre solar per a la construcció d'habitatge de protecció oficial, aquest solar es convertirà en zona verda i en la mitgera contigua a l'últim enderroc s'hi construirà un edifici pantalla perquè hi pugui haver vint pisos de protecció oficial destinats a joves i gent gran.

Pel que fa a la gestió de l'esvoranc, la solució de l'esvoranc és un acord urbanístic entre l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Català del Sòl per convertir aquell espai en una plaça pública i zona verda.

El president

El senyor Llobet té la paraula.

El Sr. Llobet Navarro

Bé, honorable conseller, nosaltres, evidentment, el que volíem és que fes una valoració de la gestió respecte a tot el procés del Carmel.

Jo li haig de dir, i vostè ho sap perfectament, que no compartim les valoracions que darrerament tant vostè com abans el molt honorable president han fet, aquestes gestions tan idíl·liques respecte a la gestió del seu Govern amb relació al Carmel.

Nosaltres entenem que la gestió del Carmel, en línies generals, ha sigut una gestió nefasta. Creiem que, evi-

dentment, hi ha hagut actuacions, permeti'm que li ho digui, fins i tot vergonyants. Vostè deu recordar perfectament l'apagada informativa; deu recordar el tancaament en fals amb Convergència i Unió de la comissió del 3 per cent; deu conèixer perfectament l'informe de la Sindicatura, en el qual es diu clarament que almenys no es va fer del tot bé tant per part d'aquest Govern com de l'anterior la gestió de l'obra pública, en aquest cas del Carmel. I si fem referència, honorable conseller, als veïns, per exemple, abans hi ha fet referència el meu president, evidentment, a data d'avui, després de moltes promeses, encara queden 249 persones que no estan a casa seva, a les quals vostès primer van prometre que als dos mesos estarien a casa seva, després havia de ser a l'estiu, després havia de ser a final d'any, i ara ja ens trobem que n'hi ha molts que hauran d'esperar per arribar a casa seva el mes d'abril, o, com a molt, el mes de maig.

Si parlem dels comerciants, quan parlem del 90 per cent, nosaltres el que volem analitzar no és només en la zona ampliada, sinó que volem parlar amb els directament afectats, que són de la zona groga i la zona verda.

Hi ha una dada que jo li apunto. Es va començar amb dos ciutadans que van fer una querella contra el Govern de la Generalitat i les constructores. Actualment, honorable conseller, ja n'hi ha dinou, i les altres disset que s'han afegit a aquesta querella són de comerciants, i, a més a més, el 80 per cent dels més afectats encara –encara– no han signat el conveni. Res a dir dels milions de dòlars, com abans s'ha afegit.

Però jo li voldria dir una cosa que és evident en la gestió d'aquest any: el que s'ha demostrat d'una forma clara, honorable conseller, és que el seu Govern ha demostrat una incapacitat manifesta per solucionar els problemes reals dels ciutadans, per solucionar un problema com el del Carmel, que durant molt de temps han dit, han fet..., i, al final, no han pogut solucionar allò que molts veïns reclamaven.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula l'honorable conseller de Política Territorial, senyor Joaquim Nadal.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Senyor diputat, una suma de moltes falsedats, com les que vostè acaba de pronunciar en aquesta estona, no fan ni faran mai una veritat. La veritat és molt matisada, i, evidentment, tampoc no pot ser literalment aquella que ha pronunciat aquests dies un dirigent veïnal del Carmel, que deia que, amb un ritme relativament lent, però que s'estan aconseguint els objectius que ens havíem fixat fins al 98 per cent, de manera que si la satisfacció veïnal, més enllà de la pròpia vivència de cadascuna de les persones i de les famílies, és una satisfacció raonable, jo crec que en el Carmel, i en el seu conjunt, el procés, que no parlarà fins que no s'assoleixin tots els objectius fixats, ha mantingut un nivell d'eficiència raonable.

Quins són els objectius finals? Que tothom hagi tornat a casa seva, que el barri es rehabiliti més enllà del que

es requeria un cop produït l'esfondrament de la cua de maniobres i que el metro arribi al Carmel.

Jo li puc dir que hi ha coses que són fàcils. Per exemple, entendre què és el que s'escriu i el que es llegeix. La literalitat de la seva pregunta no era la que vostè ha formulat en el segon torn, era la que literalment m'ha formulat en el primer torn, però, naturalment, era una pregunta retòrica. El joc de sumes i restes també és molt fàcil d'entendre. Els que sabem poques coses només sabem sumar i restar. La suma dels diners que finalment gastaran el Govern de Catalunya, el Govern de l'Estat i el Govern municipal de la ciutat de Barcelona excedirà, i de molt, els 230 milions d'euros que es van comprometre en els moments inicials de la crisi. I li puc assegurar que si comptem la totalitat de les promocions d'habitatge públic... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

El president

Honorable conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...que es fan o que es faran en el Carmel d'ençà de l'esfondrament, aquesta quantitat adquirirà un nivell...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...i uns resultats perfectament descriptibles.

Gràcies, senyor president.

El president

Per formular la següent pregunta, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya...

Pregunta al Consell Executiu sobre la valoració que fa de l'estimació del recurs del Govern de l'Estat amb relació a l'autorització de les obres del port esportiu de Premià de Mar (Maresme) (tram. 310-00509/07)

...té la paraula la il·lustre senyora Teresa Aragonès.

La Sra. Aragonès i Perales

Moltes gràcies, senyor president. Miri, ara no fa massa dies, el desembre de l'any passat, el Ministeri de Medi Ambient havia presentat un recurs contra una autorització de la Direcció General, a través de la Direcció General de Costes va presentar un recurs d'un acord de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona pel qual es va aprovar el Pla d'ordenació d'usos del port de Premià de Mar. Aquest recurs, el mes de desembre passat, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el va estimar. I, per tant, això significa que en aquests moments el port de Premià de Mar no té aprovat el Pla d'usos.

Què vol dir això? Doncs, vol dir que els ciutadans de Premià de Mar estan en una situació de desconcert, d'indefensió. Premià és un poble no massa gran en extensió, és dels més petits de Catalunya, però dels més densos. Una de les úniques zones de lleure que tenim és la platja i el possible port. No tenim equipaments culturals potents, no hi ha teatres, no hi ha cinemes... Els joves han de buscar-se l'oci moltes vegades fora del poble. I el port ha estat, doncs, un anhel dels seus ciutadans i ha estat una gran esperança.

Aquest port es va construir, es va dissenyar jo diria que amb els peus. Pateix de molts problemes burocràtics, hi intervenen massa administracions: hi intervé la Direcció General de Costes, hi intervé la Comissió d'Urbanisme, la Direcció General de Ports, l'Ajuntament, que està, evidentment, afectat per tot això...

Per tant, senyor conseller, jo el que li demanaria, aprofitant l'oportunitat que ens dona aquest recurs, és preguntar-li, primer, què farà amb relació al recurs, i sobretot com veu vostè el futur del port de Premià, i si vostè creu que ara és l'oportunitat de posar una mica de seny en totes aquestes actuacions passades, que francament van deixar bastant per desitjar.

El president

Té la paraula l'honorable conseller de Política Territorial, senyor Joaquim Nadal.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, pel que fa al contingut estricte de la Sentència, el Govern de la Generalitat ha interposat recurs de cassació. I l'ha interposat perquè, per damunt de tot, hi ha una qüestió de caràcter competencial que no volem deixar de banda, i és que, de la forma com el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya resol el recurs que es va presentar, el resol contra les competències del Govern de la Generalitat de Catalunya en matèria de ports.

Ara, més enllà de les qüestions competencials, hi ha una altra qüestió que vostè planteja respecte a la qual estic d'acord amb la seva formulació final, que és que, tenint en compte que aquest és un pla especial –el que s'ha suspès– de l'any 2001 i que planteja alguns dubtes respecte a la seva virtual aplicació en el terreny del port esportiu de Premià de Mar, el que és oportú ara, més enllà de quina sigui la resolució del recurs de cassació, és aprofitar l'avinentesa, seure l'Administració local, l'Administració de ports del Govern de la Generalitat de Catalunya i l'Administració de l'Estat per deixar clar, u, que el Govern de la Generalitat pot intervenir en aquesta matèria sense necessitat de l'informe previ que es diu en la Sentència que es requeria del Ministeri de Medi Ambient, i dos, intentar posar ordre i decidir usos en un nou pla especial del port de Premià de Mar, que aprofitarem l'avinentesa de la Sentència per tirar endavant.

El president

Senyora diputada, vol repreguntar? (*Pausa.*)

— Pregunta al Consell Executiu sobre el balanç que fa de la situació al barri del Carmel, de Barcelona, un any després de l'ensulsiada (tram. 310-00510/07)

Doncs, la següent pregunta, la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, la il·lustre senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell Nadal

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, és cert que aquests dies tots recordem els fets succeïts al barri del Carmel ara fa un any. La Comissió d'Investigació que es va constituir a aquest efecte va treballar intensament –crec que no n'hi ha cap dubte– fins a emetre el seu dictamen, que es va convertir en resolució del Parlament i que abastava múltiples aspectes.

Som conscients que aquests dies es reviuem emocions i sentiments que van més lligats a les causes i les responsabilitats de l'esfondrament, a les seves conseqüències en la vida de les persones –crec que aquí cal reiterar el suport evident a les persones que verdaderament han patit i pateixen aquesta situació–, sense per això –i m'agradaria matisar-ho així– revictimitzar-les, com crec que sovint es fa, perquè la gent en totes les situacions té dret a mantenir la seva dignitat i la seva autoestima, i jo crec que això no sempre s'ha respectat.

Però, en tot cas, creiem que la nostra responsabilitat és precisament no oblidar els temes de futur que vam plantejar en aquesta Comissió, ja que vàrem dir que aquesta ingrata experiència havia de servir precisament per canviar les coses de cara al futur, per aprendre'n i actuar constructivament per millorar el sistema que havíem heretat.

Hem sabut que hi ha qüestions ja corregides i a més que han quedat reflectides en els mitjans de comunicació aquests dies, però hi ha altres objectius plantejats de què no hem tornat a parlar i que m'agradaria que vostè ens pogués donar alguna informació. I em refereixo, en concret –perquè no puc estendre-m'hi més–, a la contractació de les obres.

Coses que dèiem i que voldríem saber com estan. Ja hi ha un major control de les subcontractacions i una fixació de condicions per fixar que s'assegura el compliment de les obligacions del contractista? Tenim entès, en això, que fins i tot el Ministeri de Foment es planteja exigir un mínim de personal fix en les obres. S'ha reforçat i millorat el funcionament de la Junta Consultiva de Contractació? El sistema de classificació de contractistes, com està en aquests moments? L'exigència que les UTE quedessin sempre justificades per raons econòmiques o tècniques, amb control del compliment d'això, s'està fent ja actualment? L'especialització i també la rotació dels membres de les meses de contractació es practiquen? La fiscalització i seguiment de la vida dels contractes, i no només de la seva subscripció, es fan en aquests moments? S'ha reforçat el paper de la Intervenció General? L'increment de la publicitat i concurrència que tant dèiem, s'està fent?, n'hi ha mes?

En definitiva, múltiples aspectes –i em limito als referits al tema de la contractació– que, com deia...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Clavell Nadal

...formaren part de les nostres conclusions i que ens agradaria saber quina es l'actual posició del Departament.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula l'honorable conseller Nadal.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, primer vull respondre respecte a la qüestió concreta de les persones de Carmel i tota l'emergència produïda i la situació actual.

La voluntat del Govern és no donar aquest tema per tancat, en absolut, de cap de les maneres, fins que s'hagin produït... –ja ho he dit abans, en resposta a la pregunta d'un altre diputat, però ho vull reiterar ara davant de la seva pregunta–, fins que no hagi tornat l'última persona de les 249 que encara queden fora de casa seva avui en el Carmel, tot i que dins d'aquesta setmana o de la setmana que ve en tornaran 166 més i preveiem que a finals de maig hauran tornat totes; segon, fins que el metro no arribi, passi, pari i continuï fins a la Vall d'Hebron, pel Carmel, i tercer, fins que no estigui en ple desenvolupament el Pla especial que ha de desenvolupar l'àrea extraordinària de rehabilitació integral del Carmel.

Dit això, pel que fa a totes les qüestions que són conclusió de la Comissió d'Investigació que va investigar les causes i les conseqüències dels fets del Carmel, la resposta a totes les preguntes que vostè m'ha formulat, i sense matisos possibles pel temps que tinc, és «sí» a totes. El document que hem tramès des de la conselleria al Parlament de Catalunya pel que fa a l'explicitació del grau de compliment de la Resolució de la Comissió d'Investigació dona resposta, fil per randa, una a una, a cadascuna de les preguntes que vostè em formula.

Jo li vull dir que, perquè s'ha canviat el plec de clàusules de GISA, perquè s'està complint el compromís que hi hagi una comissió especial per a les obres subterrànies a Catalunya, perquè es vigila efectivament el compliment de tots els tràmits administratius, perquè es vol garantir la plena transparència en la contractació de l'obra pública, perquè es vigila el sentit de les UTE i del mateix procés de licitació de les obres, perquè es compleixen tots els requisits que han de contenir un estudi informatiu i un projecte executiu d'una obra de les característiques de la que estem parlant i de totes les altres que s'hagin de fer, i per alguna altra cosa més respecte a les que vostè m'ha preguntat, li podria dir que, amb graus variables de compliment, i probablement no hem arribat al cent per cent de totes...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...però estem en la bona direcció per complir tot allò que vostè em preguntava en un sentit afirmatiu i positiu.

El president

Té la paraula per formular la següent pregunta...

Pregunta al Consell Executiu sobre el funcionament dels centres integrals de treball, fruit de l'Acord estratègic per a la internacionalització de l'economia catalana (tram. 310-00513/07)

...en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Núria Segú.

La Sra. Segú i Ferré

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, avui existeixen encara disfuncions entre la formació que reben els treballadors i les treballadores del nostre país i les necessitats del mercat laboral. Aquestes disfuncions es constaten sobretot a nivells territorials molt concrets, quan fem una aproximació a la realitat de les diferents comarques del nostre país.

Sabem, senyor conseller, que creu fermament en el principi de subsidiarietat i en la implicació activa dels ajuntaments i dels agents socials i econòmics de cada territori en la millora de l'ocupabilitat de les persones d'aquests territoris i, de fet, en aquesta línia s'emmarca el procés de descentralització del SOC que ha endegat la seva... *(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.)* Sí? –perdó. Que ha endegat la seva conselleria, li deia, senyor conseller, parlant del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Amb aquesta mateixa idea de fons i en aquesta mateixa línia de treball, l'Acord estratègic per la internacionalització i la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana proposa la creació de centres integrats de formació professional; concretament parlo de la mesura 16 d'aquest Acord. Aquests centres de formació professional, aquests centres integrats de formació ocupacional, diem, han de coordinar els tres subsistemes de formació professional: la formació professional reglada, els cicles formatius, l'antiga FP; la formació ocupacional destinada a les persones en atur, i per últim, la formació contínua destinada als treballadors en actiu. Alhora, aquests centres han de proporcionar una oferta formativa integrada que doni resposta a les necessitats del territori i s'adapti també –pensem-hi– a les capacitats dels treballadors i les treballadores d'aquest territori.

És la concreció de les paraules del molt honorable president de la Generalitat, Pasqual Maragall, quan parlava del «triangle d'or» o del «triangle màgic», compost per tres vèrtexs: els agents socials i econòmics, els ajuntaments i el Govern de la Generalitat, concretament els seus departaments de Treball i d'Educació. Junts en el territori, aquests tres vèrtexs analitzen les necessitats dels empresaris i dels treballadors, concerten la forma-

ció necessària i llavors decideixen com i qui la duu a terme, quin dels tres subsistemes i amb quins recursos. Aquesta, com deia, és una concreció d'aquests paraules del president de la Generalitat. Això, sens dubte, contribuirà en primer lloc a millorar la qualitat i la quantitat de l'ocupació de cada un dels territoris de Catalunya, i també, de retruc, a millorar la competitivitat de les empreses i del conjunt de l'economia catalana.

És per aquest motiu, senyor conseller, que li vull preguntar com s'ha abordat des del seu Departament el compliment d'aquest punt de l'Acord.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula l'honorable conseller de Treball i Indústria, senyor Josep Maria Rañé.

El conseller de Treball i Indústria (Sr. Josep M. Rañé i Blasco)

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, vostè sap que la millora de la formació en general i de la formació professional en particular és un objectiu i un compromís d'aquest Govern. És un dels instruments que hem considerat que jugava un doble paper: d'una banda, ser el suport imprescindible per a la millora de la competitivitat del país, però també perquè aquesta millora es faci acompanyada de la millora de les capacitats de les persones i de la seva capacitat de tenir un projecte personal autònom on guanyar-se la vida i desenvolupar el seu futur. Per tant, d'alguna manera, la formació professional, el treball, l'accés al treball, a un treball de qualitat, és un objectiu d'aquest Govern, és un objectiu que va ser personificat, escrit i compromès en l'Acord de Tinell, i també en l'acord que vam fer amb els agents socials i econòmics amb l'Acord per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana.

Els centres integrals, al nostre entendre, són aquell punt de referència que ha de permetre que la persona, al llarg de la seva vida, tingui assegurat un instrument, un servei que li millori progressar: quan és jove, amb la formació reglada; si està a l'atur, amb l'ocupacional, i si està treballant, amb la contínua. Trobar-ho amb un punt de referència, amb un centre, que sigui aquell mecanisme que el ciutadà té per progressar igual que progressa la societat.

Aquesta era la finalitat, i per això amb els centres integrals no tan sols integrem els subsistemes, sinó que donem serveis d'orientació, d'informació, d'assessorament, ho coordinem en el territori, i a més a més ho fem comptant amb la societat, amb el territori, amb els ajuntaments, amb els empresaris i amb els sindicats. Treballar d'aquesta manera no és tan sols fer un poti-poti, és organitzar un servei perquè el ciutadà sàpiga que té un punt de referència per continuar progressant com progressa Catalunya.

En vam comprometre dotze en aquests tres anys. Aquest any passat, el 2005, n'hem posat en marxa quatre: un, relacionat amb el sector de l'automòbil al Baix Llobregat, a Sant Feliu de Llobregat; l'altre, amb la química al Tarragonès; l'altre, amb el Centre Integral Lacetània,

en el sector de l'electromecànica, al Maresme, a la Catalunya central, i l'últim, a la Garrotxa, a Olot, també relacionat amb l'electromecànica. És a dir, ens ajustem al territori i a les opcions del territori. N'hem fet quatre al 2005, tenim previst quatre més...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Treball i Indústria

...conjuntament amb Educació el 2006, i, els últims quatre, els farem l'últim any de legislatura.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi...

——— **Pregunta al Consell Executiu sobre la planificació de l'aeroport d'Alguair (Segrià)** (tram. 310-00514/07)

...la il·lustre senyora Teresa Josa.

La Sra. Josa de Riu

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, el passat dia 12 de gener va visitar, juntament amb el molt honorable president de la Generalitat, Pasqual Maragall, el municipi d'Alguair i els terrenys on es construirà el futur aeroport de les terres de Lleida. Sabem que des del principi de la legislatura la construcció de l'aeroport de les terres de Lleida ha estat una prioritat del nostre Govern, aspecte que queda demostrat pel fet que en poc més d'un any i mig el Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha aprovat el Pla especial per a la delimitació del sòl i la redacció del Pla director, actualment en fase d'exposició pública, requisits previs per realitzar el projecte constructiu amb la voluntat que l'aeroport de les terres de Lleida sigui, per fi, una realitat. L'eficàcia de l'actual Govern contrasta amb l'actuació de l'anterior, que després d'un llarg procés pretenia convertir l'aeròdrom d'Alfés en aeroport, malgrat l'informe negatiu d'impacte ambiental.

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha demostrat una decidida voluntat per a buscar una solució definitiva a la necessitat de dotar les terres de Lleida d'un aeroport regional. Així, descartant la transformació de l'aeròdrom d'Alfés en aeroport, es va començar de nou buscant una ubicació idònia, en funció dels accessos, la integració urbana i la seva compatibilitat amb el sector agrícola, requisits que compleix l'altiplà d'Alguair.

Catalunya disposarà d'un nou aeroport regional a la zona de Ponent que s'integrarà a la xarxa europea, ara bé, l'operativitat dels aeroports està també en funció de la seva connexió amb les vies de comunicació de la zona on s'ubiquen i que en el nostre cas es centren en l'autovia II, la línia fèrria d'alta velocitat i les futures auto-vies Lleida - Osca i Lleida - Pirineus.

Senyor conseller, voldríem saber quines són les actuacions previstes del seu Departament en el projecte de l'aeroport d'Alguaire i la contribució que aquestes tindran en la millora de l'equilibri territorial.

Gràcies, president; gràcies, conseller.

El president

Té la paraula l'honorable conseller de Política Territorial, senyor Joaquim Nadal.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Gràcies, senyora diputada. En primer lloc, les primeres actuacions que té previst de fer el Govern de la Generalitat és, un cop pres l'acord de final d'any de l'ocupació urgent dels béns i drets afectats a través del Pla especial, procedir a l'expropiació de les 300 hectàrees que han de ser objecte de transformació en el nou aeroport d'Alguaire. Un cop feta l'expropiació i tramitat i aprovat el conjunt dels instruments urbanístics i dels projectes executius, tant pel que fa a l'àrea de serveis de l'aeroport, com pel que fa al conjunt del projecte amb relació a la navegació aèria i de les característiques de l'aeroport, iniciar el procés per poder licitar l'obra, en els termes que siguin, és a dir, o bé amb un finançament directe per part del Govern de la Generalitat o bé amb algun sistema que signifiqui la implicació del sector privat en la construcció d'aquest aeroport en els termes que el Govern de la Generalitat ha dit diverses vegades que volia iniciar la gestió dels aeroports d'interès general a Catalunya un cop tinguin les competències implicant-hi entitats de la societat civil i, en alguns casos, empreses privades.

Estem en aquesta disposició, dins de tot l'any 2006 es faran les expropiacions, a finals del 2006 probablement s'haurà pogut fer la licitació de les obres i entre 2007 i la primera meitat de 2008 es podran executar les obres i esperem poder tenir operatiu l'aeroport d'Alguaire, previsiblement, abans de l'estiu de 2008.

El president

Pot formular la següent pregunta...

— Pregunta al Consell Executiu sobre la valoració que fa de la política de la Generalitat en matèria d'adquisició i elaboració de publicacions (tram. 310-00511/07)

...en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyora Carme-Laura Gil.

La Sra. Gil i Miró

Gràcies, president. Quin és el criteri del Govern sobre l'adquisició de publicacions, en especial de les agendes?

El president

Doncs, té la paraula per respondre, l'honorable conseller de Relacions Institucionals i Participació, el senyor Joan Saura.

El conseller de Relacions Institucionals i Participació (Sr. Joan Saura i Laporta)

Gràcies, senyor president. Li contestaré el conjunt de la seva pregunta, vostè preguntava quin era el criteri del Govern amb relació a les adquisicions i a l'elaboració de les publicacions. Vull recordar-li que vostè sap perfectament que per Decret 184/2000 l'anterior Govern va nomenar, va crear un consell editorial que té com a funcions preveure la política editorial i, alhora, fer-ne el seguiment.

L'any passat, el febrer del 2005, aquest consell editorial es va reunir, va fer una valoració positiva del que és la política editorial i té previst el mes que ve fer una nova reunió.

Amb relació a les adquisicions, també a les polítiques d'adquisició d'agendes, com vostè sap, mai hi ha hagut una política centralitzada, per tant, cada departament té la seva política i, per tant, si vostè vol un detall de la política d'agendes del Govern seria bo que utilitzés altres instruments parlamentaris perquè li podessin contestar.

Gràcies, senyora diputada.

El president

Té la paraula la senyora Carme-Laura Gil.

La Sra. Gil i Miró

Crec que aquesta sessió de control és oportuna i adequada i que també podríem fer el seguiment de les agendes, perquè una agenda institucional és una tarja de presentació de la Generalitat, i a vegades diu més del que s'hi pot llegir.

Miri, he triat tres exemples d'agendes d'enguany, de l'any 2006. Una agenda adquirida, i quina no ha estat la sorpresa del personal de l'Administració quan haurà llegit el 10 de gener que: «Els homes volen guanyar i les dones ser vençudes». O la que tindran el 19 d'octubre quan llegeixin: «Una de les coses més difícils és fer entendre a una dona que també les rebaixes costen diners». I no són pas refranys populars de Joan Amades, sortosament. El 22 de novembre podran constatar el que ja hauran intuït en llegir: «No confonguis els consellers amb els perits». I això no és un refrany, senyor conseller, sinó que és *vox populi*.

El segon exemple és l'agenda de la Generalitat. El Departament de la Presidència, pàgines grogues, dades del Parlament. Per ordre de prelació: Partit Socialista de Catalunya, en primer lloc, 42 escons; Convergència i Unió, en segon, 46 escons. És tan infantil que gairebé m'inspira tendresa, realment, perquè tothom sap qui va guanyar les eleccions, fins i tot ho sap el Govern de l'Estat espanyol quan diu que ha pactat l'Estatut amb el Grup majoritari d'aquest Parlament.

Tercer exemple: agenda de Catalunya 2006. Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura, també idèntica distribuïda pel Departament de Comerç. M'agradaria que vostès miressin el dia 18 d'octubre, a tot color. Tretzè aniversari de La Paloma Blanca. El club a Paloma Blanca, situat, etcètera. Aquest club, etcètera, recentment reformat disposa de sales amb jacuzzi, reservats, piscina climatitzada, a més ofereix xous eròtics,

comiats de solter i a més convida a visitar la seva web, etcètera. (*Rialles.*)

Departament de Catalunya, Generalitat de Catalunya, agenda de Catalunya 2006. Miri, jo no sé si és una mostra, potser de cultura popular, perquè a nosaltres en la va enviar el Departament de Cultura amb una targeta del director d'aquell centre que en la Comissió de Cultura recentment va obsequiar diputats i diputades amb sengles llonganisses que ell clarament anomenava botifarres. O potser és una estratègia del Govern i potser vostè, consellera Tura, ho sap, que potser per eradicar la prostitució a peu de carretera fan publicitat de bordells a les agendes de la Generalitat.

El president

Té la paraula l'honorable conseller de Relacions Institucionals i Participació.

El conseller de Relacions Institucionals i Participació

Senyora diputada, jo li demano disculpes perquè no estic en condicions de parlar d'agues. Si a la pregunta m'ho hagués dit me les hauria mirat. Li prometo que me les miraré, eh? Per tant, que demà miraré totes les agendes per poder-li contestar en una altra pregunta.

Ara, li vull contestar a la pregunta que vostè ha formulat per escrit, perquè vostè a la pregunta que ha formulat per escrit és sobre l'estat de les publicacions, i he de dir-li tres qüestions. Que les publicacions del Govern són publicacions que no entren en competició amb el sector privat editorial, que només entren en coedició quan hi ha obres especialitzades que ho mereixen i que, una cosa que és molt important, hi ha hagut en aquests dos anys una disminució importantíssima de les publicacions. He de dir-li que l'any 2002 el Govern català va fer 452 publicacions, el 2003, 466 i l'any 2004 i 2005 hem rebaixat aquesta xifra a 290 llibres de publicacions. I que els continguts són continguts d'explicació de l'obra de govern i continguts d'explicació tècnica.

I amb relació a les adquisicions, li continuo repetint, li reitero, que no hi ha una política centralitzada d'adquisicions, però amb el meu compromís de mirar-me totes... Sí, vostè diu que ja es veu, igual que en vint-i-tres anys, és a dir, precisament... (*Remor de veus.*) Perdonin. La política d'adquisicions de publicacions és una política que no ha estat centralitzada en vint-i-tres anys i crec que farien malament a centralitzar-la. Ara, li ben asseguro que miraré les agendes. Si vostè em formula una altra pregunta de les agendes, l'hi podré contestar.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Té la paraula, per formular la següent pregunta...

Pregunta al Consell Executiu sobre la valoració que fa de la política de comunicació de la Generalitat amb relació a la ciutadania de Catalunya (tram. 310-00512/07)

...l'honorable senyor Felip Puig, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Puig i Godes

Moltes gràcies, senyor president. Recentment el Govern ha iniciat una campanya institucional de comunicació sota el lema «Govern de Catalunya». Quin són els motius que han portat al Govern a impulsar aquesta campanya? Quins objectius persegueix, concretament, aquesta campanya institucional? Què justifica l'aparició d'una nova marca del Govern?

El president

Té la paraula l'honorable senyor Joan Saura, conseller de Relacions Institucionals i Participació.

El conseller de Relacions Institucionals i Participació

Gràcies, senyor president. La campanya, la tirem endavant perquè pensem que és importantíssim informar els ciutadans i les ciutadanes, d'acord amb el que l'anterior Govern deia. I les xifres de la campanya i de la publicitat institucional li ben asseguro que estan a menys del 50 per cent de les despeses de l'anterior Govern.

El president

Té la paraula el senyor Felip Puig.

El Sr. Puig i Godes

Sí, gràcies, senyor president. Senyor conseller, no m'ha contestat la pregunta, no li he preguntat pas pels costos, li he demanat pels motius i pels valors. La veritat és que nosaltres creiem que l'anàlisi dels observatoris de la mateixa Generalitat ja entreveuen quines són les preocupacions que impulsen aquesta iniciativa. Un govern que reconeix que els ciutadans han passat d'un 19 per cent a un 34 per cent els que creuen que la situació política ha empitjorat en un any, o que creuen que la situació política és dolenta o molt dolenta –avui, el 33 per cent; fa un any, el 9 per cent– i que, evidentment, donen cada vegada una pitjor nota de valoració del Govern.

La veritat és que aquesta campanya obeeix a un objectiu: intentar salvar el prestigi del Govern. Vostès mateixos en el seu document que recull l'estratègia que persegueixen diuen què és el que no hem de fer: no hem d'informar de l'acció del Govern per informar i per contrarestar el soroll mediàtic provocat per les situacions de divergències internes. També, d'alguna manera, reconeixen amb els objectius, que és el que jo li he preguntat, senyor conseller, i no els costos, que cal establir una línia de comunicació que identifiqui clarament el Govern. No hi era aquesta línia? Ja li contesto jo: no! Recuperar la il·lusió generada en un principi amb el canvi de Govern. Vol dir que l'havien perdut? Sí. Buscar la complicitat amb la ciutadania. No l'havien tro-

bat? Evidentment, no. Recuperar la confiança, reconeixen. Que és que també l'havien perdut? Sí.

I, finalment, els mateixos eixos de comunicació destaquen l'ètica, la transparència, la qualitat, la bona gestió i la informació als ciutadans. Són els valors que han de marcar la campanya del Govern de Catalunya, del bon Govern. Vol dir que vostès practiquen aquests valors que prediquen? L'ètica, la transparència, la qualitat, la bona gestió, la informació... Amb tots els episodis que ha viscut aquest país...! I vostès creuen que amb un missatge de «El Govern de Catalunya, com tu» ha de veure arrossegada la consciència dels ciutadans a un model de gestió que com tu, segurament, els ciutadans no poden viatjar als Estats Units en primera per anar a veure un concert dels Rolling Stones, o com tu no poden utilitzar l'helicòpter de la Generalitat...

El president

Senyor diputat.

El Sr. Puig i Godes

Acabo, senyor president, per poder conciliar la vida laboral o familiar.

Els demanem, senyor president, acabo, que deixin de vendre fum –sí la mateixa contemporització–, que en lloc d'obsessionar-se a comunicar practiquin un bon govern... (*Remor de veus.*)

El president

Senyor diputat, ha acabat el temps –senyor diputat, ha acabat el temps. Té la paraula l'honorable conseller.

(*Remor de veus.*)

El conseller de Relacions Institucionals i Participació

Senyor diputat, vostè em pregunta pels motius de la campanya. Li contestaré amb paraules d'un conseller de l'anterior Govern el 27 de juny en aquesta cambra. Aquest conseller deia el següent: «Deixin-me que faci una breu reflexió al voltant de la publicitat institucio-

nal que de vegades, doncs, dona la sensació que es tracta d'una publicitat no necessària...», deia aquest conseller.

La veritat és que la publicitat institucional forma part de l'activitat ordinària de les institucions públiques democràtiques d'arreu del món i és un element de comunicació pública que serveix per intercanviar, per compartir informació, per difondre valors. I continuava dient, aquest conseller: «A Catalunya tenim una llei que regula la publicitat institucional, una llei aprovada l'any 2000 i aprovada per unanimitat». Sap qui era aquest conseller? Aquests motius que vostè dona són els motius que ens porten a fer comunicació. (*Remor de veus.*)

Però li diré més –li diré més. Vostè justificava la publicitat institucional, jo comparteixo els seus motius, el que no comparteixo és la despesa que s'ha fet. Miri, senyor Puig, em sorprèn que vostè faci aquesta pregunta. L'any 2002, l'anterior Govern va gastar, liquidar 30 milions d'euros; l'any 2003, 39 milions d'euros, en coses tan significatives com que en el pressupost del 2002-2003 el Departament de Presidència pràcticament no tenia crèdit inicial i se'n va gastar 31, o el Departament de Política Territorial, que vostè presidia, va presupostar 777.000 euros i en va gastar 3.300.000; és a dir, pràcticament 500 milions de pessetes. (*Persisteix la remor de veus.*)

Sap quina és la publicitat institucional d'aquest Govern? Deu milions el 2004 i 14 milions el 2005. Dit d'una altra manera, hem disminuït d'un 70 a un 75 per cent la despesa en publicitat institucional. És a dir, els motius són els que vostè va dir el 27 de juny, els comparteixo, però ho hem fet més auster. I possiblement a vostè li preocupa que puguem comunicar l'obra de govern, perquè vostè sap que el Govern està fent una bona obra i una gran obra.

El president

Honorable conseller...

(*Veus de «Molt bé!» en un sector de l'hemicicle..*)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les cinc de la tarda i cinc minuts.